

Revista

Numărul 22, Decembrie 2011

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

سبحان الله و بحمده

CUPRINS

Femei demne de urmat

Pagina.....10

Etichetele căsătoriei

Pagina.....15

Tăfsir Surat Al-'Alaq (Surat Iqra')

Pagina.....19

Supremația inconfundabilă

Pagina.....26

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

Pagina.....30

Fatwa pentru luna Muharram

Pagina.....36

Modalități de a obține iertarea

Pagina.....38

Starea de căință – Tawba

Pagina.....42

Virtuțile lunii Muharram, o lună sfântă

Pagina.....47

Maiestuosul Nume al lui Allah Unicul, în Sunna

Pagina.....50

Profetul Nuh (Noe), aleihi sallam

Pagina.....55

Povestea lui Qarun (Korah)

Pagina.....60

Întoarce-te și roagă-te din nou!

Pagina.....63

Bucură-te de viață

Pagina.....66

Asigură-te împotriva furtunilor!

Pagina.....68

Sămânța credinței

Pagina.....70

Educația copilului în spirit islamic

Pagina.....75

Enigmaticul Egipt

Pagina.....79

Concursul „Să ne învățăm religia”

Pagina.....83

Cele care merită sunt rasplătite

Pagina.....89

Tratamente naturiste pentru bolile de iarnă

Pagina.....94

Bucătăria belgiană

Pagina.....98

Dicționar al termenilor islamici

Pagina.....106

Reguli transliterare

Pagina.....110

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat
Redactor Șef

Gabriela Gharabli
Redactor Șef Adjunct

Yasmin Dorina
Tehnoredactor

Umm Omar
Redactor

Mariam Oana
Redactor

Umm Raschid
Redactor

Umm Mariya
Redactor

Alya Iacob
Redactor

Ionela Noour
Corector

Colaboratori

Mioara Ghinia Kalila Chelu
Alexandra Puriş
Munir Karim

Adresa de email a Revistei Annisaa
revista_annisaa@ymail.com

Adresa site-ului oficial al Revistei Annisaa
www.annisaa.ro

Adresa blogului Revistei Annisaa
<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

**Și iată-ne și în această lună,
la sfârșitul anului calendaristic, după
un număr plin cu învățături
atât de folositoare, după o toamnă,
care se părea că nu mai voia să se mai
sfârșească, aducându-vă din nou,
în computerele voastre
lucruri interesante, cu care sunteți deja
obișnuiți să le citiți.**

**Cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala,
epatarea noastră continuă prin a vă
anunța lansarea site-ului oficial**

www.annisaa.ro

**fiind în continuare alături de voi,
cititorii noștri fideli.**

**Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să binecuvânteze munca surorilor voastre
depusă pe acest epustufant site.**

Galinda Guettat

Surat Al-Jathiya

(Meccană [65]; 37 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Ha', Mim.

**Revelarea Cărții este de la Allah
Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].**

**În ceruri și pe pământ sunt semne
pentru cei care cred.**

**Și în propria voastră faptură și în vietățile
pe care El le-a risipit
se află semne pentru un neam de oameni
care cred cu tărie.**

**Și în schimbarea nopții și zilei, și în hrana
pe care Allah a pogorât-o
din cer și a înviat pământul cu ea,
după ce el a fost mort, și în
schimbarea vânturilor se află semne pentru
un neam de oameni care pricep.**

***Cu adevărat, toată închinarea
și slăvirea I se cuvin
numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
numai pe El Îl adorăm, numai la El
căutăm îndrumare
și numai Lui Îi cerem iertare; numai la El
găsim scăpare
și adăpost împotriva răului din noi și a răului
din acțiunile noastre.***

***Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala
îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce
în rătăcire, iar pe acela pe care Allah subhanahu
wa ta'ala îl rătăcește, nimeni și nimic nu îl poate
aduce pe Calea cea Dreaptă.***

***Mărturisim că nu I se cuvine adorarea
decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
Unicul și Singurul și că Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, este Robul
și Trimisul Său!***

Redacția Annisaa

**Încurajați prin cuvinte frumoase,
pentru a fortifica sufletul
și cereți prin dua:**

„O, Allah! Îndepărtează această suferință!

**O, Stăpânul lumilor, adu însănătoșire,
pentru că Tu ești Vindecătorul! Nu există alt leac,
afară de puterea Ta. Redă-le sănătatea,
fără să mai rămână urmă de boală!”**

Amin, Amin, Amin!

**Atunci când un om se plângea de un rău, Profetul,
salla Allahu aleihi wa sallam, îi spunea:**

„Pune mâna pe locul care te doare și spune

«Bismilleh!» (de 3 ori), apoi spune:

**«Caut adăpost la Allah și în Măreția Lui de răul pe
care-l simt și care mă apasă!»” (de 7 ori)**

**Fie ca Allah Preaînaltul să îi vindece pe toți frații
și surorile noastre care suferă de orice
fel de durere!**

Amin!

**~ Un bun musulman nu își uită niciodată
frații și surorile care sunt în suferință. ~**

Redacția Annisaa

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

~ Femei demne de urmat ~
Soțiile Profetului Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam

de Ibn Kathir

~ tradus de Gabriela Gharabli ~

Umm Salama Hind bint Abu Umayya, radhi Allahu anha, și primul ei soț, Abdullah ibn Abdul Asad, au fost printre primii din comunitatea meccană care au îmbrățișat religia islamică, încă de la începuturile ei. Împreună, au avut de suferit din cauza represiunii neamului Quraish, care a încercat să-i forțeze să-și abandoneze noua lor credință. Din această cauză, au fost în primul grup de musulmani care s-au refugiat în Abisinia, cerând protecția regelui Negus. Crezând că situația musulmanilor din Mecca s-a îmbunătățit, ei s-au întors, dar s-au înșelat, Umm Salama și soțul ei primind permisiunea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, să emigreze în Medina.

Iată descrierea făcută de Umm Salama, radhi Allahu anha:

„Când Abu Salama (soțul meu) a hotărât să plecăm spre Medina, a pregătit o cămilă pentru mine, m-a ridicat pe ea și mi-a așezat fiul, Salama, în brațe, apoi am pornit fără ezitare. Încă nu

părăsisem Mecca, în momentul în care niște oameni din tribul meu, Banu Mahkhzum, ne-au oprit, spunând soțului meu: «Tu ești liber să faci ceea ce vrei, dar nu ai niciun drept asupra soției tale. Ea este fiica noastră. Te aștepti ca noi să permitem să o iei cu tine?» Smulgându-mă de pe cămilă, cu Salama, fiul nostru, ne-au îndepărtat de el. Unii oameni din tribul lui, Banu Abdel Asad, văzându-ne pe mine și pe fiul meu luați de lângă el, s-au înfuriat: «Nu! Pe Allah!», au strigat ei. «Noi nu vom abandona băiatul (Salama)! El este copilul nostru și avem drepturi asupra lui.» Luându-l de braț, l-au îndepărtat de mine. Pe neașteptate, în câteva minute, am rămas singură.

Soțul meu a plecat spre Medina singur, tribul lui a smuls copilul din brațele mele, iar eu am fost obligată de tribul meu să stau cu ei. Din acel moment, în fiecare zi, la prânz, mă așezam în locul unde s-a întâmplat această nenorocire, îmi aminteam de acele mo-

mente terifiante și plângeam, până la căderea nopții.

Așa am trăit timp de un an, până într-o zi, când, un om din tribul Banu Umayya, a trecut pe lângă mine și a văzut starea în care eram. S-a dus la tribul meu și le-a spus: «De ce nu eliberați această femeie? Voi sunteți de vină că soțul și fiul ei sunt departe de ea.» A continuat, încercând să le înmoaie inimile, apelând la sentimentele lor, până ce ei mi-au spus: «Du-te și alătură-te soțului tău, dacă vrei.»

Dar cum aș fi putut să plec la soțul meu, în Medina, lăsând o parte din mine - pe fiul meu - în Mecca, printre cei din tribul Banu Abdul Asad? Cum aș fi putut să mă eliberez de suferință și de ochii înlăcrimați, ajungând la locul de Hijra, neștiind nimic de copilul meu, lăsat în Mecca?

Unii oameni și-au dat seama de suferința mea și mi s-au alăturat, abordând tribul Abdel Asad în numele meu, convingându-i să-mi înapoieze fiul.

Nu am vrut să rămân în Mecca, așteptând pe cineva să călătorească cu mine, pentru că mi-a fost teamă că ar putea interveni ceva care să mă facă să întârzi, sau chiar să mă împiedice să ajung la soțul meu. Așa că am pregătit imediat cămila mea, mi-am luat fiul în brațe și am pornit spre Medina.

Tocmai am ajuns în Tan'im (la 3 km de Mecca), când l-am întâlnit pe Uthman ibn Talha (cel care se îngrijea de Ka'aba, dar care nu a îmbrățișat Islamul decât după cucerirea orașului Mecca), care m-a întrebat: «Unde mergi, Bint Zad Ar-Rakib?» «Mă duc la soțul meu, în Medina» «Și nu ai pe cineva, să te conducă?» «Nu, pe Allah! Cu excepția lui Allah și a fiului meu.» «Pe Allah!», a jurat el, «Nu te voi părăsi, până nu ajungi în Medina.»

A luat frâiele cămillei și am pornit la drum. Pe Allah, nu am întâlnit un arab mai generos și mai nobil decât el. Ori de câte ori ne opream să ne odihnim, el punea cămila să îngenuncheze, aștepta până coboram, apoi lega cămila de un copac și se ducea să se odihnească, mai departe de locul unde ne odihneam noi. Când am ajuns în Quba (sat aflat la aproximativ 2 mile de Medina, aparținând tribului Banu ibn Awf), el mi-a spus: «Soțul tău este în acest sat; du-te și Allah să te binecuvânteze!» Apoi, s-a întors la Mecca."

După aceste dificultăți și după o separare de luni de zile, Umm Salama, fiul și soțul ei, Abu Salama, radhi Allahu anhum, s-au reunit și, în următorii câțiva ani, au fost mereu alături de inima comunității musulmane din Medina Al-Munawarra, care devenea tot

mai mare. Ei au fost prezenți atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, au ajuns în siguranță din Mecca, iar în bătălia de la Badr, Abu Salama, *radhi Allahu anhu*, a luptat alături de ei.

În bătălia de la Uhud, Abu Salama, *radhi Allahu anhu*, a fost grav rănit și imobilizat la pat, iar Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a fost cea care îl îngrijea și-i trata rănilor.

Într-o zi, el i-a spus: „L-am auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, că ori de câte ori o nenorocire se abate asupra cuiva, ar trebui să spună:

«*Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.*»

(*إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ*) - *Inna lillahi wa inna ileihi raagi'auun*),

și ar mai trebui să spună:

«*O, Doamne, răsplătește-mă pentru necazul meu și dă-mi ceva mai bun în schimb, ceva ce numai Tu, Preaînaltul, poți da.*»

La moartea lui Abu Salama, *radhi Allahu anhu*, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, stătea la căpătâiul său și, cu mâinile lui binecuvântate, a închis ochii companionului său mort, apoi s-a ridicat la Rugăciune, spunând:

«*O, Allah, oferă Iertarea Ta lui Abu Salama; înalță-l printre cei care stau alături de Tine; protejează-i întotdeauna familia; iartă-ne pe noi și pe el, o, Stăpân al*

Lumii, lărgeste și luminează mormântul său. Amin!»

Încă o dată, Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a rămas singură, numai că acum nu avea numai un copil, ci mai mulți și nu avea pe nimeni care să le poarte de grijă, ei și copiilor. Și-a amintit mereu de dua făcută de soțul ei și o repeta mereu: „*Suntem ai lui Allah și la El ne întoarcem.*” și „*O, Allah, răsplătește-mă pentru necazul meu și dă-mi ceva mai bun în schimb, ceva ce numai Tu, Preaînaltul, poți da.*” Apoi ea s-a gândit ea: „Care musulman este mai bun decât Abu Salama, a cărei familie a fost printre primele care au emigrat alături de Profetul Mohammed?”

Toți musulmanii din Medina erau conștienți de situația lui Umm Salama, *radhi Allahu anha*, iar atunci când perioada prescrisă, de patru luni și zece zile, a trecut, Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, a cerut-o în căsătorie, dar ea a refuzat. Apoi Omar, *radhi Allahu anhu*, a cerut-o în căsătorie, dar, din nou, ea a refuzat. Apoi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cerut-o în căsătorie, iar ea i-a răspuns: „O, Mesager al lui Allah, eu am trei trăsături importante: sunt o femeie foarte geloasă și mă tem că te voi supăra, iar pentru aceasta, Allah mă va pedepsi; sunt o femeie în vârstă și am mulți copii.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns: „În ceea ce privește gelozia ta, mă rog lui Allah Preaînaltul să o îndepărteze de tine. În ceea ce privește vârsta ta, eu sunt mai în vârstă decât tine, iar copii tăi Îi aparțin lui Allah și Trimisului Său.”

Răspunsul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a ușurat inima; astfel, în luna Shawwal a anului 4 d.H., Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a devenit soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* și «Mama Credincioșilor – Umm Al-Muminin», la vârsta de 29 de ani.

Umm Salama, *radhi Allahu anha*, nu a fost singura femeie rămasă văduvă după bătălia de la Uhud, dar, datorită acestei căsătorii, mulți dintre companioni, *radhi Allahu anhum*, au urmat exemplul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, căsătorindu-se cu văduve, oferind, astfel, siguranță și protecție, atât lor, cât și copiilor rămași orfani.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus: „Când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a căsătorit cu Umm Salama, am fost foarte nefericită, când ne-a spus despre frumusețea ei. Am așteptat până să o văd și atunci mi-am dat seama că, de fapt, e și mai frumoasă decât ne-a fost descrisă.”

Umm Salama, *radhi Allahu*

anha, provenea dintr-o familie nobilă și a fost recunoscută pentru inteligența și dorința ei de cunoaștere. Însuși Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a cerut sfatul, în unele situații dificile. Umm Salama, la fel ca și Aisha și Hafsa, *radhi Allahu anhunna*, a învățat Coranul pe de rost și, ca un semn ce indica nivelul ei în fața lui Allah Preaînaltul, ea a avut ocazia să-l vadă pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, în formă umană.

A fost relatat de Abu Uthman, de la Usama ibn Zaid:

„Mi s-a spus că Jibril a venit la Profet, atunci când Umm Salama a fost cu el. Jibril a început să vorbească (cu Profetul). Profetul a întrebat-o pe Umm Salama: «Cine este el?» Ea i-a răspuns: «Este Dihya (Al-Kalbi).» Când Jibril a plecat, Umm Salama a spus: «Pe Allah, nu l-am luat drept altcineva (decât Dihya), până nu am auzit predica Profetului, în care vorbea despre ceea ce l-a informat Jibril.»”

(relatat de Bukhari)

Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a crescut patru copii: Salama, Omar, Zaynab și Durra, favoritul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Odată, ea stătea împreună cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și cu fiica ei, Zaynab, când a venit Fatima, *radhi Allahu anha*, cu Hasan și Husayn. El, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, și-a îmbrățișat nepoții și a spus: „Mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră, Oamenii ai Casei! El este Cel Demn de Laudă, Gloriosul.” Umm Salama, radhi Allahu anha, a început să plângă, iar Profetul, sala Allahu aleihi wa sallam, a întrebat-o cu tandrețe: „De ce plângi?” Ea, radhi Allahu anha, i-a răspuns: „O, Mesager al lui Allah, tu i-ai ales pe ei și m-ai lăsat pe mine și pe fiica mea.” El, sala Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns: „Tu și fiica ta sunteți printre Oamenii Casei.”

Zaynab, fiica ei, a crescut în grija Profetului Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, și a fost una dintre femeile cele mai inteligente din timpul ei. Odată, Zaynab a intrat când Profetul Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, se îmbăia și el a stropit-o pe față, iar la bătrânețe, fața ei a păstrat semnele tinereții.

Fiul ei, Salama, s-a căsătorit cu Umama, fiica lui Hamza, unchiul martir al Profetului, sala Allahu aleihi wa sallam.

Umm Salama, radhi Allahu anha, a fost căsătorită cu Profetul, sala Allahu aleihi wa sallam, până la moartea lui, în anul 10 d.H. și a luat parte, alături de el, sala Allahu aleihi wa sallam, la expedițiile de la Hdaybiya și Khaybar, la Cucerirea Meccăi, la asediul de la Ta'if și la Hajj-ul de Adio.

Umm Salama, radhi Allahu anha, a murit în anul 61 d.H., supraviețuind tuturor soțiilor Profetului Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, la vârsta de optzeci și patru de ani, Abu Huraira, radhi Allahu anhu, fiind cel care a oferit Rugăciunea de înmormântare.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Etichetele căsătoriei

Concluzii finale

~ tradus de Alya Iacob ~

Ambii soți trebuie să pășească în căsătorie cu intenția de a se elibera de dorințele intime neîmplinite și a se proteja de ceea ce este interzis de Allah subhanahu wa ta'ala, adulterul și preacurvia. Mai mult, este considerat sadaqa (caritate) fiecare act de intimitate dintre soți și este răsplătit de Allah subhanahu wa ta'ala.

Aceasta se bazează pe următorul hadith al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, relatat de Abu Dhar, *radhi Allahu anhu*:

„Câțiva dintre companionii Profetului i-au spus: «Mesager al lui Allah, cei mai bogați dintre noi au (toată) răsplata pentru Ziua de Apoi. Ei se roagă așa cum ne rugăm și noi, postesc așa cum postim și noi, apoi ei dau sadaqa din averile lor!» Profetul a zis: «Nu a hotărât Allah pentru fiecare dintre voi o cale, pe care dacă o urmați, oferiți sadaqa? Cu adevărat, în fiecare mărturisire a Gloriei lui Allah (când spuneți *Subhana-Allah*) este o sadaqa, și fiecare Takbir (când spuneți *Allahu Akbar*) este o sadaqa, și fiecare laudă adusă Lui (când spuneți

Alhamdullileh) este o sadaqa; alipirea de bine este o sadaqa și interzicerea a ceea ce este rău este o sadaqa; la fel, împreunarea bărbatului cu soția sa, este o sadaqa.»

Companionii au întrebat: «Mesager al lui Allah, este o răsplată pentru noi când ne satisfacem nevoile sexuale?» Profetul a răspuns: «Spuneți-mi, dacă omul ar face ceva interzis, nu ar fi un păcat din partea lui? La fel, dacă face ceva legiuit, va avea parte de răsplată.»”

(relatat de Muslim, Nasa'î și Ahmad)

Este de dorit ca, după consumarea căsătoriei, rudele să viziteze mirii, ca să îi felicite și să facă dua pentru ei. Acest lucru este menționat în următorul hadith, relatat de Anas, *radhi Allahu anhu*:

„Mesagerul lui Allah a făcut o masă după noaptea nunții sale cu Zainab, la care a pus din belșug pâine și carne. Apoi, el a ieșit afară la mamele credincioșilor (celelalte soții), le-a salutat și a făcut dua pentru ele, iar ele au

răspuns la fel. Aceasta obișnuia el să facă după noaptea nunții.”

(relatat în Sahih, de Ibn Sa'd și Nasa'i)

Este recomandat ca tinerii căsătoriți să aibă o baie în casa lor, iar soțul nu trebuie să permită soției sale să meargă la o baie publică. Acest lucru este interzis, fiind menționat în mai multe ahadith.

Primul: Sub autoritatea lui Jabir, care a zis:

„Profetul a spus: «Cel care crede în Allah și în Ziua Judecății, să nu îi permită soției sale să meargă la o baie publică. Cel care crede în Allah și în Ziua Judecății, să nu meargă la o baie publică decât acoperit cu un prosop. Și cel care crede în Allah și în Ziua Judecății, să nu stea într-un loc unde se află substanțe nocive.»”

(relatat în Sahih, de Al-Hakim și Tirmidhi)

Al doilea: Sub autoritatea lui Umm Ad-Dardaa, radhi Allahu anha, care a spus:

„Am ieșit afară din baia publică și m-am întâlnit cu Mesagerul lui Allah, care mi-a spus:

«De unde vii, Umm Dardaa?» Am răspuns:

«De la baie.» Apoi, el mi-a spus:

«Pe Cel în mâinile căruia se află sufletul meu, orice femeie care își leapădă hainele, oriunde în altă parte decât în casa mamei

ei, a coborât toate vălurile modestiei în fața Celui Milostiv.”

(relatat în Sahih, de Ahmad)

Al treilea: Sub autoritatea lui Abu Al-Malik, care a spus:

„Câteva femei din Ash-Shaam au intrat la Aisha, care a întrebat:

«De unde sunteți?» Femeile au răspuns:

«Suntem din Ash-Shaam (în preajma Siriei de azi).» Aisha a întrebat:

«Sunteți cumva din acea zonă în care li se permite femeilor să intre în băile publice?» Ele au răspuns:

«Da.» Aisha a spus:

«Cât despre mine, l-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând:

«Fiecare femeie care își leapădă hainele ei în alt loc decât propria sa casă, a pierdut orice vâl al modestiei dintre ea și Allah.»”

(relatat în Sahih, de Tirmidhi și Abu Dawud)

Le este interzis soților să vorbească cu alte persoane despre viața lor intimă. Următoarele două ahadith se referă la acest subiect.

Primul:

„Cu adevărat, cel mai rău om în fața lui Allah, în Ziua Judecății, este acela care se apropie de soția sa în intimitate, ea îi răspunde prin afecțiune, iar el, apoi, dezvăluie secretele ei.”

(relatat de Muslim, Ibn Abu Shaiba și Ahmad)

Al doilea:

„Sub autoritatea Asmei bint Yazid, care a relatat că:

«S-a aflat odată în prezența Profetului, iar acolo se aflau femei și bărbați la un loc. Profetul a întrebat:

«Se poate ca un bărbat să îi vorbească soției despre ceea ce face, sau ca o femeie să îi spună cuiva ceea ce face ea cu soțul său?» Oamenii au rămas tăcuți. Apoi, eu am spus:

«Mesager al lui Allah, atât bărbații, cât și femeile fac acest lucru.» Apoi, Profetul a spus:

«Să nu faceți asta! Este ca și cum un Sheitan bărbat se întâlnește cu o femeie Sheitan în calea sa și are relații intime cu ea, în timp ce oamenii îi privesc.»”

(relatat de Ahmad)

Soțul trebuie să ofere o masă mai deosebită, după consumarea căsătoriei. Acest lucru se bazează pe sfatul dat de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, lui Abdur-Rahman ibn Auf pentru a face aceasta, și de hadith-ul relatat de Buraida ibn Al-Hasib, care a spus:

„Când Ali a cerut-o în căsătorie pe Fatima (fiica Profetului), a spus că Profetul i-a zis:

«O nuntă (și în altă versiune, apropierea nunții) trebuie să aibă o masă deosebită.» Apoi, Sa’d a spus:

«(O masă) cu carne de oaie.» Altcineva a spus:

«O oarecare cantitate de așa-și-așa de porumb.»”

(relatat de Ahmad și At-Tabarani)

În primul rând, aceasta trebuie făcută la trei zile după noaptea nunții, aceasta fiind tradiția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a ajuns până la noi.

S-a relatat sub autoritatea lui Anas, *radhi Allahu anhu*:

„Profetul a intrat la soția sa și m-a trimis să invit niște oameni la masă.”

(relatat de Bukhari și Al-Baihaqi)

De asemenea, tot sub autoritatea lui Anas, *radhi Allahu anhu*:

„Profetul s-a căsătorit cu Safiya și a primit ca dotă libertatea ei. Apoi, a dat petrecere pentru trei zile.”

(relatat de Abu Ya’laa și alții)

În al doilea rând, trebuie invitați la masă cei apropiați, chiar dacă aceștia sunt bogați sau săraci. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Fiți prieteni doar cu cei credincioși și cu cei care mănâncă din ceea ce este permis.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

De asemenea, sub autoritatea lui Anas, *radhi Allahu anhu*:

„Nu am mai văzut pe Profet făcând o masă de nuntă așa cum a fost cea dată pentru Zaynab. El a sacrificat o oaie și a dat tuturor carne și pâine atât de multă, până când ei nu au mai putut mânca.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, este permis ca ospățul să fie cu orice fel de mâncare pe care și-o permite o persoană, chiar dacă acesta nu conține carne. Aceasta se bazează pe hadith-ul relatat de Anas, radhi Allahu anhu:

„Profetul a rămas pentru trei zile între Khaibar și Medina, timp în care a intrat la soția sa, Safiya. Apoi am invitat mai mulți musulmani la masa de după noaptea nunții. Masa nu a avut carne sau pâine. Mai degrabă, pe covorașe de piele au fost aduse curmale, lapte și unt. Oamenii au mâncat pe săturate.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Este recomandat ca cei bogați să ajute financiar pentru pregătirea unor astfel de mese,

așa cum reiese și din hadith-ul relatat de Anas, radhi Allahu anhu, despre căsătoria Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, cu Safiya, radhi Allahu anha:

„«Oricine are ceva, să aducă.» Într-o altă versiune, el a spus:

«Oricine are mai multe provizii, să le aducă.» Anas a continuat:

Și atunci, covorașe de piele au fost întinse și un bărbat a adus lapte, altul curmale, iar altul untul și au făcut hais (o mâncare din aceste trei ingrediente). Oamenii au mâncat din acest hais și au băut apă de ploaie, și aceasta a fost masa pentru nunta Profetului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În concluzie, căsătoria în Islam este foarte importantă, lăsând, astfel, ca legile lui Allah Preaînaltul să fie respectate, așa cum El subhanahu wa ta'ala ne-a cerut. În numerele următoare, vă vom aduce la cunoștință, insha-Allah, despre *„ingredientele unei căsătorii fericite”*.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tăfsir Surat Al-'Alaq (Surat Iqra')

de Ibn Kathir

Capitolul 96 - relevat în Mecca

~ Tradus de Umm Omar ~

**Începutul Profeteiei lui
Mohammed, sala Allahu
aleihi wa sallam, și prima
revelare a Coranului**

Bismilleh Ar-Rahman Ar-Rahim

1. Iqraa bi_smi
rabbike_lledhii khaleq
2. Khaleqa_linsaane min
'aaleq
3. Iqraa we rabbuke_lekram
4. Elledhii 'aalleme bilqalem
5. 'Aalleme_linsaane mee lem
ye'alem

*În numele lui Allah Cel
Milostiv, Îndurător*

1. Citește! În numele Dom-
nului tău care a creat,
2. Care l-a creat pe om din
sânge închegat!
3. Citește! Domnul tău este
Cel mai Nobil,
4. Este Cel care l-a învățat
cu calemul,
5. L-a învățat pe om ceea ce
el nu a știut!

Imam Ahmad a înregistrat că
Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Primul lucru care s-a întâm-
plat cu Mesagerul lui Allah, în
timpul revelației, a fost că vedea
în vis ceea ce urma să fie real. Nu
avea alt vis, cu excepția aceluia
care va deveni la fel de clar ca și
lumina zilei. Apoi, izolarea i-a
devenit foarte dragă. De aceea,
obișnuia să meargă la peștera
Hira, unde era devotat adorării lui
Allah Preaînaltul, pe timpul mai
multor nopți și, în acest scop, lua
și provizii cu el. Apoi se întorcea la
Khadija și își refăcea proviziile
pentru același număr de nopți.
Acest fapt a continuat până când
revelația a venit la el în mod
surprinzător, pe când se afla în
peștera Hira. Îngerul a venit la el
și i-a spus: «Citește!». Profetul
Mohammed a zis: «Eu nu știu să
citesc.»

Apoi, el mi-a povestit: «Așa că
el (Îngerul) m-a cuprins și m-a
apăsat, până ce nu am mai putut
suporta. Apoi m-a lăsat și a spus:
«Citește!». Așa că am răspuns:

«Eu nu știu să citesc.» Apoi, el m-a apăsător pentru a doua oară, până ce nu am mai putut suporta. Apoi, m-a lăsat și a spus:

«„1. Citește! În numele Domnului tău care a creat,”

până a ajuns la versetul

„5. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!”»

Așa că el s-a întors cu ele (cu aceste versete) și cu inima tremurând, până acasă la Khadija și a spus: «Acoperă-mă, acoperă-mă!»

Așa că ea l-a acoperit, până când teama lui a dispărut. Apoi, a povestit Khadijei tot ce s-a întâmplat și i-a spus: «Mă tem că mi s-ar putea întâmpla ceva.» Khadija i-a răspuns: «Niciodată! Pe Allah, Allah nu te va lăsa în rușine. Păstrezi relațiile cu rudele, spui adevărul, ajuți săracii și nevoiașii, servești oaspeții cu generozitate, îi ajuți pe cei aflați la nevoie și pe oamenii loviți de calamități.»

Apoi, Khadija l-a însoțit la vârul ei, Waraqa ibn Nawfal ibn Asad ibn Abdul-Uzza ibn Qusay, care, în timpul perioadei de ignoranță, a devenit creștin și obișnuia să scrie Scriptura în limba arabă. El a scris din Scriptură în ebraică, atât cât Allah a voit pentru el să scrie. Era un om bătrân și fără vedere. Khadija i-a spus: «O, vărul meu! Ascultă povestea nepotului tău.» Waraqa a întrebat: «Nepotul meu, ce ai văzut?» Profetul

Mohammed a povestit ce a văzut. Waraqa a spus: «Acesta este An-Namus, pe care Allah l-a trimis la Moise. Și îmi doresc să fi fost tânăr și să fi putut trăi până când poporul tău te va alunga.» Profetul Mohammed a întrebat: «Mă vor alunga?» Waraqa a răspuns afirmativ și a spus: «Cel care a venit cu ceva similar cu ceea ce tu ai spus, a fost tratat cu ostilitate și dușmănie; și dacă voi mai fi în viață în acea zi, atunci te voi susține cu fermitate.»

Dar Waraqa nu a mai trăit. După moartea acestuia, revelația nu a mai venit și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost foarte trist. Din cauza acestei dureri sufletești, de multe ori lua decizia de a sări de pe vârful unui munte. Cu toate acestea, de câte ori urca pe un munte pentru a face aceasta, Jibril, *aleihi sallam*, apărea și îi spunea: «O, Mohammed! Tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah!» Prin urmare, temerile lui dispăreau, sufletul i se liniștea și el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cobora de pe munte. Apoi, când revelația a fost oprită iar pentru o lungă perioadă, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se întorcea la aceeași hotărâre. Așa că, atunci când a urcat pe vârful unui munte, Jibril, *aleihi sallam*, i-a apărut din nou și i-a spus același lucru pe care i l-a zis și mai înainte.”

Hadith-ul este înregistrat în cele două Sahih-uri de Az-Zuhri. Am discutat deja acest hadith și lanțul său de relatatori, textul și sensul acestuia, pe larg, la începutul explicației lui Sahih Bukhari. Prin urmare, cel care dorește să îl citească, îl poate căuta acolo, și toate mulțumirile și laudele I se cuvin numai lui Allah Preaînaltul.

Prin urmare, prima parte revelată a Coranului a fost reprezentată de aceste nobile și binecuvântate versete (ayat). Acestea reprezintă prima dovadă a Milei lui Allah subhanahu wa ta'ala, revărsată asupra robilor Săi și prima recompensă pe care Allah Preaînaltul a oferit-o acestora.

Onoarea și noblețea omului se află în cunoașterea Sa

Aceste versete îl informează pe om despre crearea lui dintr-un cheag atârnat și, prin generozitatea Sa, Allah subhanahu wa ta'ala a arătat omului ceea ce el nu a știut. Astfel, Allah Preaînaltul a onorat și a înălțat omul, dându-i acestuia știința și demnitatea cu care tatăl omenirii, Adam, aleihi salam, se distingea față de Îngeri, aleihum salam.

Știința omului se află uneori în mintea sa, alteori în vorbele sale și alteori în ceea ce scrie. Astfel, cunoașterea poate fi intelectuală,

vorbită sau scrisă. Iar ultima, cea scrisă, necesită și celelalte două, (intelectuală și vorbită), iar invers nu se poate.

Din acest motiv, Allah Preaînaltul spune:

„3. Citește! Domnul tău este Cel mai Nobil,

4. Este Cel care l-a învățat cu calemul,”

Există o relatare care spune:

„Înregistrează cunoștința prin scriere.”

(hadith autentic, relatat de Al-Hakim, 1:106)

Iar o alta spune:

„Pe cel care acționează în conformitate cu știința sa, Allah îl va face să câștige și știința pe care nu o are.”

(hadith Da'if, relatat de Abu Nuaym, 10:14-15)

6. Kellaaaa inne_linsaane leyetghaa

7. E_rra'ehu_steghnaa

8. Inne ilaa rabbike_lrruj'aaaa

9. Ara'eyte_lledhii yenhaa

10. 'Aabden idhhaa sallaa

11. Ara'eyte in kaane 'aalaa_lhudaa

12. Aw emera bi_tteqwaa

13. Ara'eyte in kedhdhebe we tewellaa

14. Elem ye'aalem bi_enne_llaha yeraa

15. Kelle lei'_llem yentehi lenesfe'aa_mbinnaasiyeh

16. Naasiyetin kaadhibetin
khaati'eh

17. Felyed'au naadiyeh

18. Sened'au_zzebeenyeh

19. Kelle la tuti'ahu we_sgiud
we_qterib.

„6. Dar nu! Omul întrece mă-
sura,

7. Când se vede el bogat!

8. Însă la Domnul tău se află
întoarcerea!

9. Îl vezi tu pe cel care o-
prește

10. Un rob [al lui Allah], când
împlinește Rugăciunea?

11. Dar dacă ar fi el pe calea
cea dreaptă

12. Sau poruncind el evlavia?

13. Și-l vezi tu când el
tăgăduiește sau întoarce spatele?

14. Oare nu știe că Allah ve-
de?

15. Dar nu! Dacă nu va în-
ceta, Noi îl vom apuca de smocul
[de păr],

16. De smocul mincinos și pă-
cătos!

17. Să-i cheme el pe cei din
preajma lui!

18. Iar Noi îi vom chema pe
păzitorii Iadului!

19. Nu! Nu-i da lui ascultare,
ci prosternează-te și apropie-te!”

**Amenințarea împotriva
nelegiuirii omului de dragul
averii**

Allah subhanahu wa ta'ala
spune că omul este încântat, rău,
batjocoritor și transgresiv, atunci
când el se consideră auto-sufi-
cient, atunci când el deține bogății
materiale. Apoi, Allah subhanahu
wa ta'ala îl previne și îi amintește:

„8. Însă la Domnul tău se află
întoarcerea!”

semnificând că la Allah Preaînaltul
este destinația finală și întoarce-
rea și în fața Lui, subhanahu wa
ta'ala, omul va răspunde pentru
averile sale și modul în care le-a
obținut și le-a folosit.

**Dojana lui Abu Jahl și
amenințarea cu sechestrarea
Profetului, salla Allahu aleihi
wa sallam**

Apoi, Allah subhanahu wa
ta'ala spune:

„9. Îl vezi tu pe cel care
oprește

10. Un rob [al lui Allah], când
împlinește Rugăciunea?”

Aceasta a fost revelată cu
privire la Abu Jahl, blestemul lui
Allah fie asupra lui! El îl amenința
pe Profetul Mohammed, salla
Allahu aleihi wa sallam, atunci
când acesta făcea Rugăciuni la
Ka'aba.

Astfel, Allah subhanahu wa
ta'ala, mai întâi îl sfătuiește să
urmeze Calea cea Dreaptă:

„11. Dar dacă ar fi el pe calea
cea dreaptă”,

semnificând: crezi că acest om, care te împiedică pe tine este pe Calea cea Dreaptă în acțiunile sale? Sau:

„12. Sau poruncind el evlavie?”

(sau susține Taqwa) în declarațiile sale, tu încă îl cerți și îl ameninți pentru Rugăciunile lui?

Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„4. Oare nu știe că Allah vede?”

semnificând: oare, acesta care îl oprește pe cel care urmează corect îndrumarea lui Allah Preaînaltul, nu știe că Allah Preaînaltul îl vede și aude cuvintele sale, iar recompensa va fi pe măsura faptelor sale?

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala avertizează și amenință:

„15. Dar nu! Dacă nu va înceta,”

semnificând: dacă acesta nu se dezice de nesupunere și încăpățănare,

„Noi îl vom apuca de smocul [de păr],”

semnificând: cu adevărat, îl vom face negru, în Ziua de Apoi.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„16. De smocul mincinos și păcătos!”

semnificând: fruntea lui Abu Jahl stă mărturie pentru acțiunile lui păcătoase.

„17. Să-i cheme el pe cei din preajma lui!”

semnificând: poporul și tribul lui. Cu alte cuvinte, lasă-l să-i cheme, pentru a cere ajutor de la ei.

„18. Iar Noi îi vom chema pe păzitorii Iadului!”

și aceștia sunt Îngerii pedepsei, aleihum sallam. Aceasta pentru că el să știe cine va învinge – Grupul Nostru sau grupul lui.

Bukhari a relatat că Ibn Abbas a spus:

„Abu Jahl a zis: «Dacă am să îl văd pe Mohammed că face Rugăciunea la Ka'aba, am să-i retez gâtul.» Aceasta a ajuns la Profet, care a spus: «Dacă va face aceasta, el va fi prins de către Îngeri.»”

(Fath Al-Bari, 8:595)

Acest hadith este, de asemenea, înregistrat de Tirmidhi și Nasa'i, în cartea lor de Tăfsir. (Tuhfat Al-Ahwadhi, 9:277 și Nasa'i, în Al-Kubra, 6:518)

De asemenea, a fost înregistrat de Ibn Jarir (At-Tabari, 24:649).

Ahmad, Tirmidhi, Nasa'i și Ibn Jarir, toți au relatat de la Ibn Abbas, următoarele cuvinte:

„Mesagerul lui Allah se ruga la Maqam (locul de Rugăciune al lui Ibrahim), atunci când Abu Jahl ibn Hisham a trecut pe lângă el și a spus: «O, Mohammed! Nu te-am prevenit eu cu privire la aceasta?» El l-a amenințat pe Profet și ast-

fel, Mesagerul lui Allah s-a mâniat și l-a muștră. Apoi a spus: «O, Mohammed! Cum mă ameninți cu numele lui Allah, când eu am alături de mine majoritatea oamenilor din această vale?»”

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

„17. Să-i cheme el pe cei din preajma lui!

18. Iar Noi îi vom chema pe păzitorii Iadului!”

Apoi, Ibn Abbas a spus:

„Dacă ar fi chemat oamenii lui, Îngerii pedepsei l-ar fi luat în stăpânirea lor imediat.”

(Tirmidhi a spus: „Hasan Sahih”; Ahmad, 1:329; Tirmidhi, 3349; Nasa'i, în Al-Kubra, 11684; Tabari, 24:648)

Ibn Habir a înregistrat de la Abu Huraira că Abu Jahl a spus:

„«Mohammed își pune fața în praf (în prosternare), când este în mijlocul vostru?» Ei (oamenii) au răspuns: «Da.» Apoi, el a spus: «Jur pe Al-Lat și pe Al-Uzza, că dacă îl văd făcând Rugăciunea așa, am să îi retez gâtul și, cu siguranță, îi voi pune fața în praf.» Așa că Mesagerul lui Allah a venit și a început Rugăciunea, lucru ce făcea posibil ca Abu Jahl să îi reteze gâtul. Apoi, oamenii au fost surprinși de comportamentul lui (Abu Jahl), pentru că el a început să se retragă pe călcâie și să se acopere cu mâinile. Apoi, a fost întrebat: «Ce s-a întâmplat

cu tine?» El a răspuns: «Într-adevăr, între mine și el este un șanț de foc, monștri cu aripi.» Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: «Dacă ar fi venit lângă mine, Îngerii i-ar fi smuls fiecare membru în parte.»”

Naratorul a adăugat: „Allah Preaînaltul a revelat un verset (aya), dar nu știu dacă privește hadith-ul lui Abu Huraira sau nu:

„6. Dar nu! Omul întrece măsura,”
la sfârșitul surei.” (Tabari, 24:649)

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„19. Nu! Nu-i da lui ascultare”,

semnificând: „O, Mohammed! Nu asculta la ceea ce el interzice, așa cum este statornicia în adorare și efectuarea acesteia din belșug. Roagă-te unde dorești și nu te îngrijora cu privire la aceasta, pentru că, într-adevăr, Allah subhanahu wa ta'ala te va proteja, și te va ajuta, și te va apăra împotriva oamenilor.”

„...ci prosternează-te și apropie-te!”

Aceasta este așa cum a fost confirmat în Sahih Muslim, sub autoritatea lui Abu Salih, care a relatat de la Abu Huraira că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Robul este cel mai aproape de Domnul său, atunci când este

în prosternare. Prin urmare, atunci se fac multe suplicații (în prosternare).”

(relatat de Muslim, 1:350)

Este, de asemenea, menționat mai înainte, că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să recite în prosternare:

„1. Când cerul se va crăpa”

(Surat Al-Inșiqaq, 84:1)

Și:

„1. Citește! În numele Domnului tău care a creat,”

(Surat Al-‘Alaq, 96:1)

Allah *subhanahu wa ta’ala* este Dătătorul de Putere și Călăuzitorul către Calea cea Dreaptă.

Acesta este sfârșitul Tăfsir-ului Surei Al-‘Alaq și toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah *subhanahu wa ta’ala*.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Supremația inconfundabilă Expuneri asupra Islamului

Scrieri selectate ale Sheik-ului Al-Islam Ad-Din Ibn Taymiyya,
compile și traduse de Mohammed Abdul-Haqq Ansari
~ tradus de Umm Raschid ~

După o pauză de o lună, vă invităm să ne reînsoțiți în încercarea de însușire de noi cunoștințe, împărtășind împreună din bogăția științei izvorâte din lucrările Sheik-ului Al-Islam Ibn Taymiyya, Allah subhanahu wa ta'ala să aibă milă de el.

Astfel, vă vom prezenta, în continuarea seriei de articole deja începute, extrase din cartea «Expuneri asupra Islamului», scrieri selectate ale Sheik-ului Al-Islam Ad-Din Ibn Taymiyya, compile și traduse de Abdul-Haqq Ansari. Vom începe cu un scurt fragment din introducerea acestei cărți, inshaAllah.

Extras din introducerea autorului

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah va ridica, la începutul fiecărui secol, astfel de oameni pentru această Umma, la fel cum va reînnoi (mujaddid) religia ei, pentru ea.”

(relatat de Abu Dawud, Sunan)

Acest lucru denotă că istoria Islamului nu va fi calmă; forțele ignoranței (Jahiliyya) vor continua să poarte război împotriva Islamului. Ca rezultat, în decursul unui secol, schimbări profunde vor deforma Islamul și vor pune în pericol credința și viața Ummei. Și atunci când aceasta se va întâmpla, Allah subhanahu wa ta'ala va ridica din mijlocul comunității, unul sau mai mulți bărbați, care vor lupta împotriva ignoranței, vor îndrepta răul cauzat de ea, vor readuce Islamul la forma sa inițială și vor da comunității un nou sens în viață.

Schimbările și distorsionările pe care le indică acest hadith nu vor fi nici mărunte, nici superficiale, neavând loc doar în una sau două decade și neafectând decât o singură parte din Umma, sau doar o parte a comunității, dintr-o anumită arie geografică, pentru a putea fi îndreptate prin mici eforturi reformatoare.

Ele vor fi profunde, colosale și cuprinzătoare, cerând un efort herculian pentru rectificarea lor. Vor afecta fundamentele Islamului, degradând și compromițând autenticitatea Revelației și supunând-o rațiunii și intuiției sau ar putea produce chiar contrariul: negarea sau subminarea rațiunii și a intuiției, distrugând echilibrul pe care Islamul îl menține între acestea două. Vor afecta credința în Islam. Vor schimba conceptul de Allah Preaînaltul și relația Sa cu lumea, vor distorsiona ideea Unității Sale (Tawhid) și importanța ei pentru viața oamenilor, compromițând-o pe diferite căi, fățiș și în ascuns, murdărind-o de shirk. Vor schimba perspectiva asupra profeției și a misiunii profetice, perspectiva asupra Vieții de Apoi și a relației acesteia cu viața din această lume. Vor afecta, de asemenea, sistemul de valori islamice, înlocuind binele fundamental, din Coran și Sunna, cu un altul, alterând ordinea priorităților, inversând valorile sau, pur și simplu, înlăturând sau ignorând anumite valori și înlocuindu-le cu altele, străine de Islam. Vor schimba maniera și metoda pe care Coranul și Sunna le poruncesc pentru afirmarea, întărirea și cultivarea valorilor islamice și pentru dobândirea perfecțiunii islamice, înlocuind o parte, chiar majoritară, din maniera profetică (suluk), cu una

trasată pe baze străine și orientată spre țeluri străine. Vor afecta societatea islamică, slăbind legătura unității sale, făcând-o să uite de misiunea cu care a însărcinat-o Allah subhanahu wa ta'ala și înlocuind-o pe aceasta cu o altă misiune, neîngăduită de El Preaînaltul, trecând puterea și autoritatea, din mâinile care ar trebui să o exercite, în mâini care sunt incapabile să facă acest lucru, alterând principiile stipulate pentru integrarea societății islamice și instituind, în locul acestora, altele, opuse credinței și valorilor Islamului.

Mujaddid-ul pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl ridică pentru reînvierea Islamului este dăruit cu însușiri mărețe. El percepe minuțios toate schimbările care au loc în viața Ummei. El evaluează măsura în care ele i-au măcinat puterea acesteia. El aduce aceste schimbări la cunoștința oamenilor. El îi face să își dea seama de toate formele noi pe care acestea le pot produce. Și, în cele din urmă, el evidențiază factorii care le-au cauzat, atacă acești factori, asaltează doctrinele implicate, expune metodele prin care aceștia acționează, urmărind procesele prin care s-au dezvoltat, dărâmând scuzele prezentate de către oameni și distrugând justificările oferite de aceștia. El respinge toate compromisurile făcute în privința Unității lui Allah subhanahu

wa ta'ala și reintroduce în limbajul vremii respective, conceptul pur, netransformat, de Tawhid.

Aceasta este munca pe care el o depune în plan ideologic. În planul practicii, el se străduiește să corecteze acțiunile introduse de Jahiliyya și reînvie acțiunile pe care aceasta le-a suprimat. El lupta împotriva shirk-ului, a inovațiilor rătăcite și a acțiunilor neglijate, promovând adevărata credință și evlavie.

El pornește război împotriva forțelor care sprijină necredința, nedreptatea și păcatul, întărindu-i pe cei care luptă pentru adevăr, dreptate și virtute. El încearcă să se asigure că puterea nu este exercitată în interesele personale ale unui grup sau ale unei clase, ci pentru a stabili guvernarea Shariiei și promovarea binelui fiecărui om. De asemenea, el se ridică împotriva forțelor exterioare, care încearcă să subjuge Umma. Pe scurt, el luptă să implementeze Religia Islamului și legea lui Allah, în toate aspectele ei.

Mujaddid-ul este moștenitorul (warit) (Bukhari, Sahih, 'ilm:10; Abu Dawud, Sunan, 'ilm:1; Ibn Majah, Sunan, muqaddama:17; Ahmad, Musnad, v:196) Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El încearcă să îndeplinească sarcinile unui profet, fără, însă, a fi unul.

Sheik Al-Islam Taqi Ad-Din

Ibn Taymiyya a fost unul dintre acești mari oameni, pe care Allah subhanahu wa ta'ala i-a ridicat pentru a reforma Islamul. El ocupă un loc de onoare între ei. A-l considera un jurist și un teolog de renume al Școlii Imamului Hanbal, sau un savant Salafi, sau un mare reformator Sunnit, nu este nici pe departe just și suficient. El a fost un Mujaddid al Islamului, prin excelență.

Ibn Taymiyya (661/1263-728/1328) s-a născut în Harran, în nordul Iraqului, în apropierea actualului Mosul, într-o familie renumită pentru știința ei. Bunicul său, Majd Ad-Din Ibn Taymiyya (d. 653/1255), autorul lucrării *Muntaqa Al-Akhbar*, o renumită compilație de ahadith și tradiții, era cel mai renumit jurist Hanbali al acelor vremuri. Tatăl său, Abdul-Halim Ibn Taymiyya (d. 682/1284), era un renumit savant de ahadith. Pe când Taqi Ad-Din Ibn Taymiyya avea șapte ani, familia sa a trebuit să plece la Damasc, în perioada în care mongolii, care năvăliseră asupra Bagdadului cu cinci ani în urmă, amenințau să înainteze spre nord. În Damasc, tatălui său i se oferise un post de profesor de hadith la «Sakkariyya Madrasa», școala la care acesta a oferit lecturi asupra hadith-ului și a jurisprudenței Hanbali, până la sfârșitul vieții sale.

Ibn Taymiyya a fost elevul ta-

tălui său și al multor savanți renumiți ai aceluși timp. La moartea tatălui său, Ibn Taymiyya, în vârstă de douăzeci și unu de ani, a fost invitat să predea hadith la Sakkariyya Madrasa. De asemenea, a fost rugat să țină prelegeri asupra Coranului, la Moscheea Umayyad. Restul timpului, el și-l dedica studiului celor mai diferite ramuri ale cunoașterii acelor vremuri.

Az-Zamalakani, un savant contemporan al acelor zile, deloc favorabil lui Ibn Taymiyya, spunea - și spusele sale sunt confirmate în totalitate de scrierile lui Ibn Taymiyya - că, indiferent de subiectul discutat, acesta îi întrecea în știință pe toți savanții vremii, în privința subiectului respectiv. (Salah Ad-Din Al-Munajjid, Sheik Al-Islam Ibn Taymiyya, Siratuhu wa Akhbdruhu ind al-Mawrikhin, Beirut, Dar Al-Kutub Al-Jadidah, 1976, p. 19)

În domeniul gramaticii arabe, de exemplu, el dobândise o asemenea competență, încât gramaticianul de frunte al acelor vremuri, Abu Hayyan, îi făcu o vizită și compuse o odă, în onoarea sa. Când privește hadith-ul, circula o vorbă în popor conform căreia un hadith pe care Ibn Taymiyya nu l-ar cunoaște nu este un hadith.

În domeniul Fiqh-ului, el ajunsese la statutul unui mujtahid

mutlaq, al unuia care nu se limitează la o școală anume, ci își formează opinia, apelând direct la sursele fundamentale ale Shariei.

Ibn Taymiyya nu s-a limitat, însă, doar la expunerea ideilor sale: el le-a propovăduit, a luptat pentru ele și a îndurat cu răbdare toate suferințele pe care oponenții săi i le-au pricinuit. Pentru cauza sa, el a fost deseori încarcerat, iar închisoarea a fost și locul în care el și-a dat suflarea, ca un adevărat martir.

Ibn Taymiyya nu a purtat jihad doar cu condeiul: el a luptat, de asemenea, cu sabia în mână.

Istoria și-l va aminti cum s-a ostenit zi și noapte, îndemnând armata musulmană și conducătorii acesteia, în lupta împotriva mongolilor și cum a luptat el însuși, alături de ei, cu credință și curaj, până când Allah subhanahu wa ta'ala le-a îngăduit victoria asupra armatei mongole. Această altă parte a vieții sale și campaniile purtate de el împotriva formelor cunoscute de shirk și împotriva dușmanilor Islamului, din sânul propriei comunități, nu este menționată în această carte, însă, este la fel de demnă pentru a fi studiată.

~ inshaAllah, va urma ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

~ Ar-Rahman (الرَّحْمَان), Ar-Rahim (الرَّحِيم) ~

~ de Ionela Noour ~

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim

Cu această expresie, «Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim» (În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător), încep toate surele din Sfântul Coran, cu o singură excepție, și anume sura 9, At-Tawba - Sura Căinței.

Musulmanii își transformă propriile acțiuni în acte de adora-re, menționând înainte Numele lui Allah subhanahu wa ta'ala. Înainte de a mânca, de a bea, înainte de a începe orice acțiune, ei spun: «Bismilleh» (În numele lui Allah), în scopul de a-și exprima dependența totală și de a-și aminti de harul Său.

În Sfântul Coran, Allah subhanahu wa ta'ala Se prezintă astfel:

„El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este Cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*].”

(Surat Al-Hasr, 59:22)

Aceste două Nume-Atribut, *Ar-Rahman* și *Ar-Rahim*, se referă amândouă la Milă. Allah este Cel mai Milostiv, Cel mai Îndurător; Mila Sa cuprinde totul și ea este sursa întregii compasiuni care există pe pământ. Mila Lui este vastă:

„...«Domnul vostru este cu nemărginită îndurare...»”

(Surat Al-'An'am, 6:147)

Ea se extinde asupra tuturor lucrurilor:

„...iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile...”

(Surat Al-'A'raf, 7:156)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah, după ce a terminat creația, a scris în cartea Sa, care este la El: «Îndurarea Mea este mai mare decât mânia Mea.»”

(relatat de Muslim, Bukhari, Nasa'i și Ibn Majah)

Dar ce este, mai exact, mila?

Dicționarul definește mila ca pe o înclinare spre bunătate și iertare, spre îndurare, ca pe un sentiment de înțelegere și compasiune.

Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala este de o calitate ce înglobează blândețea, compasiunea, atenția, considerația, iubirea și iertarea. Atunci când întâlnim aceste calități la ființele umane, ele nu sunt decât o palidă reflecție a mării Mile a lui Allah subhanahu wa ta'ala față de creația Sa.

De asemenea, Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala este sursa bunătății, bunăstării și pietății din lumea noastră. Allah Preaînaltul ne-a dat posibilitatea de a înțelege, măcar în parte, măreția Sa, revelându-ne Numele Lui cele mai frumoase. Multe dintre acestea fac referire la Mila Sa; El, Preaînaltul, încurajându-ne să Îl invocăm utilizând aceste Nume:

„Ale lui Allah sunt numele cele mai frumoase! Chemați-L cu ele ...”

(Surat Al-'A'raf, 7:180)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Allah este bun și El iubește bunătatea. El dă prin bunătate ceea ce nu dă prin severitate.”

(relatat de Muslim)

Pentru a sublinia cât de mult îi iubește Allah subhanahu wa ta'ala pe robii Săi, Profetul

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, folosea analogia cu iubirea unei mame care își alăptează copilul la sân:

„Allah Preaînaltul este mai Milostiv cu creaturile Sale decât este o mamă cu copilul ei.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Și totuși, Allah Preaînaltul ne iubește mai mult decât o mamă își iubește propriul copil. O mamă este iubitoare cu toți copiii, însă pe copilul său îl iubește mai mult decât pe alții. Cu toții știm că orice părinte consideră că propriul său copil este cel mai drăguț, cel mai frumos, cel mai bun... Atunci, ce să zicem de Allah Preaînaltul?

Diferența dintre Ar-Rahman și Ar-Rahim

În terminologia islamică, *Ar-Rahman* și *Ar-Rahim* sunt printre Numele lui Allah subhanahu wa ta'ala cel mai des utilizate în Sfântul Coran: *Ar-Rahman* este citat de 57 de ori, iar *Ar-Rahim* de două ori mai mult, adică de 114 ori.

Ambele sunt derivate de la numele comun «rahma», care înseamnă milă, compasiune. Însă, ele reprezintă două Atribute diferite ale lui Allah subhanahu wa ta'ala și trebuie subliniată și cunoscută diferența dintre acestea două.

Ar-Rahman este o Milă uni-

versală, pe care Allah subhanahu wa ta'ala a dat-o întregii Sale creații. Cuprinde întregul Univers, fără a ține seama de eforturile noastre. Crearea Soarelui, a Lunii, aerul, etc., toate există datorită acestui Atribut, *Rahman*, care, în general, aparține acestei vieți, creării Universului, surselor de existență și așa mai departe.

Ar-Rahim este o Milă, o favoare față de cei care cred, muminii. Constituie recompensa pentru cei care depun eforturi și trăiesc așa precum Allah subhanahu wa ta'ala a impus. Este rezultatul acțiunilor ființelor umane. Acest Atribut aparține, în general, Vieții de Apoi, fiind un rezultat al faptelor noastre bune. O diferență subtilă, însă care prezintă caracterul universal al Milei Sale.

Ar-Rahman (الرَّحْمَان) – Cel Milostiv / Milostivul

Este al doilea nume, după Allah, care apare în Coranul cel Sfânt. Acest Nume se găsește în mai multe versete ale Coranului, însă prima oară este menționat în Surat Al-Fatiha, verset 1:

(1) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismi_Îlehi Ar-Rahmani Ar-Rahiim

„În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”

Acestui Nume (și în același timp și Atribut al lui Allah subhanahu wa ta'ala) îi este dedicată o sură din Nobilul Coran și anume, sura 55, Ar-Rahman, în care se arată limpede ce înseamnă și ce valoare are acest Nume-Atribut.

Allah subhanahu wa ta'ala este Cel care, prin nemărginita Sa Milă, îi binecuvântează pe supușii Săi și le dă prosperitate și har, fără a face deosebire între ei. Mila este privilegiul frumuseții, al dragostei și al bunătății, care nu se cuvine numai lui Allah Preaînaltul, în calitatea Sa de Creator pentru creațiile Sale.

El este «Ar-Rahman» pentru toată lumea, inclusiv pentru necredincioși. Chiar dacă cineva comite shirk, ori este nerecunoscător, ori Îl respinge pe Allah subhanahu wa ta'ala, El, Preaînaltul, încă îi mai dă hrană, adăpost, sănătate, timp și posibilitatea de a se căi, până la ultima suflare.

Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala pentru necredincioși este specifică numai acestei vieți, însă, este ca și cum nu ar fi, de fapt, milă pentru ei, deoarece, în Viața de Apoi, când Îi vor cere lui Allah subhanahu wa ta'ala să îi scoată din Flăcările Iadului, mărturisind abia atunci credința în El, Preaînaltul, zicând:

„Doamne, scoate-ne pe noi

din el! Și dacă iarăși ne vom întoarce, suntem noi nelegiuți»”

(Surat Al-Mu'minun, 23:107),
ei nu vor găsi milă, ci, mai degrabă, vor găsi **dreptatea**, Allah subhanahu wa ta'ala spunându-le:

„...«Rămâneți în el umiliți și nu mai vorbiți cu Mine!»”

(Surat Al-Mu'minun, 23:108)

Ar-Rahim (الرَّحِيم) – Cel Îndurător / Îndurătorul

El este Cel care dă binecuvântare și prosperitate, în mod special celor care folosesc ceea ce El, subhanahu wa ta'ala, le-a dăruit, în felul în care El a poruncit și El este Cel Îndurător, în Viața de Apoi, cu cei care au fost credincioși.

„...Și El este cu dreptcredincioșii Îndurător.”

(Surat Al-Ahzab, 33:43)

De asemenea, acest Nume apare pentru prima oară în Nobilul Coran, tot în Surat Al-Fatiha, verset 1:

(1) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismi_Ilehi Ar-Rahmani Ar-Rahim

„În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine în-

suși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”

(Surat An-Nisa', 4:110)

„Și dacă vin la tine, [Mohammed,] aceia care cred în versetele Noastre, spune: «Pacea fie asupra voastră! Domnul vostru Și-a prescris Sie Însuși îndurarea. Deci, acela dintre voi care face un rău din ignoranță, iar apoi se căiește și îndreaptă fapta, [să știe că] El este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]».”

(Surat Al-An'am, 6:54)

„Însă Allah S-a îndurat de noi și ne-a apărat de chinul vântului fierbinte, ~ Pentru că noi L-am chemat și mai înainte, căci El este Cel Milostiv, Îndurător [*Al-Barr, Ar-Rahim*]”

(Surat At-Tur, 52:27, 28)

Așadar, referitor la acest Atribut, în Viața de Apoi, un alt concept de Milă va fi pentru credincioși.

Urmând Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, aceasta ne va conduce spre iertare

Ca dovadă pentru infinita Sa Milă pentru oameni, Allah Preaînaltul a trimis Profeți (Nabi) și Mesageri (Rasul - cei care aduc

legislația), pentru a ne ghida și pentru a ne ajuta să rămânem pe drumul cel drept, care duce spre Paradisul etern. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este darul dat de către Allah Cel Milostiv întregii umanității:

„...Și-I vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea noastră!...”

(Surat Maryam, 19:21)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era încarnarea milei, în modul său de a se comporta cu cei din familia sa, cu prietenii, cu orfanii sau cu străinii. Allah Preaînaltul îi vorbește astfel în Sfântul Coran:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar, odată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred [în El].”

(Surat 'Al-'Imran, 3:159)

Urmașii lui Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-au auzit adesea implorând Mila lui Allah *subhanahu wa ta'ala* pentru credincioși. În plus, musulmanii se salută între ei spunând «*As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh*». Mila și tot ceea ce a-

ceasta implică este un concept foarte important în Islam, căci ea provoacă generozitate, respect, toleranță și iertare, calități pe care un musulman trebuie să le cultive pe parcursul întregii sale vieți.

Binecuvântați fie cei miloși, căci Mila Divină le va fi acordată, precum a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Cel Milostiv va arăta milă față de oamenii miloși. Fiți cu milă față de aceia care sunt pe pământ, iar Cel care este deasupra cerurilor vă va da milă.”

(relatat de Tirmidhi)

În această lume, Allah *subhanahu wa ta'ala* nu a trimis decât 1% din Mila Sa, care cuprinde viața și moartea, prezentul, trecutul și viitorul, binele și răul, purul și impurul, credincioșii și necredincioșii.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Există o sută (de părți) de Milă pentru Allah și El a trimis o parte din această Milă asupra dji-nnilor și ființelor omenesti și doar din pricina acestei (singure părți) ei se iubesc unii pe alții și sunt buni unii cu alții; chiar și animalul se poartă grijuliu cu puiul său; iar Allah Și-a oprit pentru Sine celelalte nouăzeci și nouă de părți ale Milei cu care-Și va copleși su-pușii, în Ziua Învierii.”

(relatat de Muslim)

Astfel, întreaga creație dă dovadă de dragoste și compasiune, însă, aceasta reprezintă doar un singur procent din Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala. Și totuși, în Ziua Judecății de Apoi, El, Preaînaltul, va adăuga acestei Mile celelalte 99 de părți care o completează, de care vor beneficia credincioșii mumini care au împlinit fapte bune și care au făcut eforturi pentru a fi pe placul lui Allah Preaînaltul. Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala nu cunoaște limite.

Noi invocăm aceste Nume atunci când simțim nevoia de a-I arăta Lui, Preaînaltul, toată recunoștința noastră pentru numeroasele Sale binefaceri față de noi, sau atunci când avem nevoie de El. Atunci când ne simțim neputincioși, Cel Atotputernic ne va acoperi mereu cu Mila și Îndurarea Sa. Și tot ceea ce El, Preaînaltul, cere în schimb, este să credem în El și să Îl adorăm doar pe El, Preaînaltul. Mărire Lui!

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Fatwa pentru luna Muharram

Întrebare:

Doresc să postesc anul acesta în Ziua de Ashura, însă cineva mi-a spus că este Sunna să postesc și ziua dinainte (Tasu'a). Există vreo relatare care să ateste că aceasta este învățătura Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?

Răspuns:

Laudă lui Allah!

Abdullah ibn Abbas, radhi Allahu anhu, spunea:

„Atunci când Trimisul lui Allah a postit în Ziua de Ashura și le-a poruncit oamenilor să postească, ei au spus:

«O, Trimis al lui Allah, aceasta este o zi venerată de către evrei și creștini.» Trimisul lui Allah spuse:

«Anul viitor, dacă Allah voiește, vom posti în ziua a noua.» În-să, la vremea anului următor, Trimisul lui Allah murise deja.”

(relatat de Muslim, 1916)

Al-Shafa'i și companionii săi, Ahmad, Ishaq și alții, spuneau:

„Este mustahab (recomandat) să se postească amândouă zilele,

a noua și a zecea, pentru că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a postit a zecea zi și a intenționat să postească a noua zi.”

Bazat pe acestea, există diferite moduri de a posti Ziua Ashura, dintre care cel mai slab este a posti doar ziua a zecea, însă este mai bine să se postească și ziua a noua. Cu cât se postește mai mult, în Muharram, cu atât este mai bine.

Dacă ar fi să ne întrebăm care este înțelepciunea ascunsă în postul celei de-a noua zi, împreună cu a zecea, răspunsul ar fi următorul:

Al-Nawawi, radhi Allahu anhu, spunea:

„Învățații dintre companionii noștri și alții, spun că sunt mai multe motive pentru care se recomandă postul celei de-a noua zi (Tasu'a):

1 – Intenția de a fi diferiți față de evrei, care limitează postul lor, doar la ziua a zecea. Aceasta este relatat de Ibn Abbas.

2 – Intenția de a alipi postul Zilei Ashura, postului altei zile, similar faptului că este interzis să se postească doar într-o zi de vi-

neri, (însă este permis, dacă se postește, de asemenea, o zi înainte, sau o zi după).

3 – Este necesară oferirea siguranței, în postul zilei a zecea, în cazul în care zărirea lunii noi nu a fost clară, oamenii putând crede că ziua a noua este, de fapt, a zecea.”

Cel mai puternic motiv dintre cele de mai sus, este a fi diferiți față de Oamenii Cărții. Sheik Al-Islam Ibn Taymiyya spunea: „Profetul a interzis asemănarea cu Oamenii Cărții, în multe ahadith. De exemplu, el a spus, privitor la Ziua de Ashura:

«Dacă voi trăi până la anul viitor, voi posti, cu siguranță, ziua

a noua.»”

(Al-Fatawa al-Kubra, partea 6)
Ibn Hajar, radhi Allahu anhu, a comentat asupra hadithului:

„Dacă voi trăi până la anul viitor, voi posti, cu siguranță, ziua a noua.”

Grija sa de a posti a noua zi trebuie înțeleasă că nu se va limita doar la aceasta, ci că, mai degrabă, o va adăuga zilei a zecea, ori pentru a fi de partea cea mai sigură, ori pentru a fi diferit de evrei și creștini, lucru care este mai sigur a fi corect; aceasta este ceea ce trebuie înțeles din unele dintre relatările de la Muslim.”

(Fath al-Baari, 4/245)

Sursa: Islam Q&A

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Modalități de a obține iertarea

(partea a doua)

~ tradus de Kalila Chelu ~

Allah subhanahu wa ta'ala a oferit modalități prin care oamenii pot obține iertarea și mila Sa; de asemenea, a lăsat anumite legi, astfel încât oamenii să poată evita Focul Iadului, inshaAllah. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt:

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi [întreaga] voastră răsplată, în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai, va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:185)

Modalități prin care omul se îndepărtează de Focul Iadului

1) Rugăciunile Fajr și Asr

Umara ibn Ruwazba, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care se roagă Fajr și Asr, nu va intra în Focul Iadului.”

(relatat de Muslim)

2) Bunele maniere

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cu adevărat, Allah va interzice ca Focul Iadului să îl atingă pe cel care este blând și manierat.”

(relatat de Al-Hakim)

3) Apărarea unui credincios, în absența acestuia

Asma, radhi Allahu anha, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Pe cel care îl apără pe fratele său, în absența acestuia, împotriiva celor care îl vorbesc de rău, Allah îl va elibera de Focul Iadului.”

(relatat de Ahmad)

4) Prin moartea a trei copii

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah a interzis Focul Iadului pentru cel care îngroapă trei dintre copiii săi.”

(relatat de Tabarani)

5) Creșterea corectă a trei fiice sau surori și a fi bun cu ele

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine din neamul meu, care crește în mod corespunzător trei fiice sau surori și este bun cu ele, acestea vor fi ca un scut pentru el, împotriva Focului Iadului.”

(relatat de Bayhaqi)

Modalități de a deveni demni de Paradis

1) Proferarea (rostirea) celor două mărturii de credință și aplicarea lor

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„Oricine mărturisește că nimeni nu are dreptul să fie adorat în afară de Allah, Singurul care nu are asociați, și că Mohammed este Robul și Trimisul Său, și că Isus este Robul lui Allah, și Trimisul Său, și Cuvântul Său, pe care El l-a revărsat asupra Mariei, și un Duh creat de El, și că Paradisul este adevărat, și că Iadul este adevărat, Allah îl va lăsa să intre în Paradis, cu faptele pe care le-a făcut, chiar dacă acele fapte sunt puține.” (Junada, sub-naratorul, spunea: „Ubada a adăugat: «O astfel de persoană poate intra în Paradis prin oricare poartă dorește, dintre cele opt porți ale acestuia.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

2) Memorarea frumoaselor nume ale lui Allah subhanahu wa ta'ala

Persoana care reușește să memoreze toate numele lui Allah Preaînaltul, să creadă cu tărie în acestea și să acționeze în conformitate cu ele, va avea, inshaAllah, răsplată mare de la Allah subhanahu wa ta'ala.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah are nouăzeci și nouă de nume; cel care le memorează va intra în Paradis.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3) Recitarea versetului Al-Kursi [al Tronului], după fiecare Rugăciune obligatorie

Umama, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu este nimic care să împiedice pe cel care recită versetul Al-Kursi după fiecare Rugăciune obligatorie, de la a intra în Paradis, cu excepția celui care este în viață.”

(relatat de Nasa'i)

4) A face acte de caritate
Huthazfa, radhi Allahu anhu, a povestit că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine își petrece timpul făcând cu sinceritate acte de caritate, de dragul lui Allah și moare

facând aceasta, va fi admis în Paradis.”

(relatat de Ahmad)

5) Sprijinirea financiară a unui orfan

Sahl ibn Sa'd, radhi Allahu anhu, a povestit că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Eu voi fi atât de aproape, în Paradis, de cel care susține financiar un orfan (după care și-a alăturat degetul mijlociu și cel arătător).”

(relatat de Bukhari)

6) Păzirea limbii și a părților intime

Sahl ibn Sa'd, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricui se îngrijește de limba și de părțile sale intime, eu îi garantez Paradisul.”

(relatat de Bukhari)

7) O soție care își ascultă soțul

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă o femeie se roagă cele cinci Rugăciuni obligatorii, postește în luna Ramadan, își păzește părțile intime și ascultă de soțul ei, ea va intra în Paradis, pe orice poartă dorește.”

(relatat de Ibn Hibban)

8) A fi lipsit de aroganță,

datorii și de prada de război

Thawban, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care moare fiind lipsit de aroganță, datorii și care nu a furat din prada de război, va intra în Paradis.”

(relatat de Tirmidhi)

9) A fi bun la inimă și cast

Iyad ibn Himar, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Trei tipuri (de oameni) se află printre oamenii Paradisului: un conducător care cheltuiește în mod drept banii aflați în grija sa, un om care este milostiv cu familia sa în special, și cu musulmanii în general și un om nevoiaș, cu familie, care nu cere ajutor de la oameni.”

(relatat de Muslim)

10) Îndepărtarea obiectelor dăunătoare din cale

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, zicând:

„Am văzut un om bucurându-se de Paradis, deoarece el a tăiat un copac aflat în mijlocul drumului, în calea oamenilor.”

(relatat de Muslim)

11) Amânarea timpului de

plată, pentru o persoană care nu poate restitui o datorie

Huthayfan, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Un om a murit și a intrat în Paradis. El a fost întrebat: «Ce ai făcut (pentru a obține Paradisul)?» El a răspuns: «Obişnuiam să fac comerț, amânând plata acelor care nu puteau să-mi plătească și fiind blând cu ei dacă-mi plăteau doar parțial și, câteodată, chiar trecând cu vederea peste ceea ce îmi datorau.»

(relatat de Muslim)

12) Implorarea lui Allah subhanahu wa ta'ala, de trei ori, pentru obținerea Paradisului și căutarea refugiului, de trei ori, la El, Preaînaltul, de Focurile Iadului

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când o persoană Îl imploră pe Allah, de trei ori, pentru a o primi în Paradis, Paradisul va spune: «O, Allah! Primește-o în Paradis!»; și atunci când o persoană caută, de trei ori, refugiu la Allah de Focul Iadului, Focul Iadului va spune: «O, Allah! Protejează-o de Focul Iadului!»

(relatat de Tirmidhi)

13) Postul din ziua de «Ashura» (a noua zi a lunii Muharram)

Abu Qatada, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Postul din ziua de Arafa ispășește păcatele a doi ani, pe cele din anul precedent și pe cele din anul care urmează, iar postul din ziua de Ashura ispășește păcatele din anul precedent.”

(relatat de Muslim)

14) Renunțarea la dreptul de a îndeplini un acord convenit

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah va ierta o persoană care renunță, pentru îndeplinirea unui acord convenit, la dreptul său în favoarea altui musulman.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aceasta înseamnă să renunțe la dreptul său de a efectua afacerea la care au convenit, dacă frații săi în Islam îi cer să anuleze acordul.

Ne rugăm lui Allah subhanahu wa ta'ala să ne țină pe Calea Sa cea Dreaptă și să ne călăuzească pașii spre obținerea Paradisului, inshaAllah.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Starea de căință - Tawba

de Imam Ibn Al-Qayyim Al-Jawziyya

~ tradus de Umm Raschid ~

Starea de căință, Tawba, se află la începutul, la mijlocul și la sfârșitul tuturor stărilor de supunere în fața voinței lui Allah subhanahu wa ta'ala. Robul care caută plăcerea lui Allah Preaînaltul, nu abandonează Tawba nicicând. El rămâne în această stare de Tawba, până în clipa morții sale. Oricare ar fi starea sa de credință, robul face din Tawba un însoțitor permanent.

Astfel, Tawba se află la începutul și la sfârșitul slujirii sale îndreptate către Creatorul său. Nevoia de Tawba a robului lui Allah subhanahu wa ta'ala, atât la sfârșit, cât și la început, depășește și înlocuiește orice alte nevoi.

Allah Preaînaltul spune:

„...Și căiți-vă cu toții, o, voi drept-credincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!”

(Surat An-Nur, 24:31)

Versetul de mai sus face parte dintr-o sură medinită (revelația după migrarea la Medina), în care Allah subhanahu wa ta'ala se adresează oamenilor credincioși, cei mai buni din Creația Sa. El îi

cheamă să facă Tawba, să se întoarcă la El Preaînaltul cu căință, după ce ei au crezut, în timpul greutăților, al încercărilor credinței, al încercărilor răbdării, al migrării și al jihad-ului. Allah subhanahu wa ta'ala condiționează izbânda de practicare a căinței, așa cum efectul este, de multe ori, condiționat de cauză. Nimeni nu poate spera să aibă succes, cu excepția celor care se căiesc.

Allah Preaînaltul spune:

„...Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți.”

(Surat Al-Hujurat, 49:11)

Allah subhanahu wa ta'ala îi împarte pe robii Săi în doar două categorii: cei care se căiesc și cei nelegiuți. Nu există o a treia categorie. Allah Preaînaltul îi numește pe **cei care nu se căiesc «dhalimuun»** (nelegiuți, păcătoși) și nimeni nu este mai nelegiuit și mai păcătos decât cel care nu se căiește pentru faptele sale rele. Această stare este rezultatul ignoranței cuiva, în privința Domnului său și a datoriilor sale față de El Preaînaltul, la fel ca și în privința

propriilor sale defecte și a răului din faptele sale.

Se relatează că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„O, voi oameni, căiți-vă la Allah. Pe Allah, eu mă căiesc Lui, mai mult de șaptezeci de ori în fiecare zi.”

(relatat de Bukhari)

Companionii săi obișnuiau să numere, în fiecare adunare, spusele sale, care se repetau de o sută de ori:

„Doamne, iartă-mă și acceptă căința mea, căci Tu ești *At-Tawwab* (Cel care acceptă căința), *Al-Ghafur* (A toate Iertătorul).”

Se relatează, de asemenea, că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Nimeni nu va fi salvat (în Ziua Judecății), prin faptele sale. Companionii întrebară: „Nici măcar tu, Trimis al lui Allah?” El spuse: „Nici măcar eu, doar dacă Allah îmi va dărui mila și îndurarea Sa.”

(relatat de Muslim)

Fie ca binecuvântarea și pacea lui Allah *subhanahu wa ta'ala* să fie asupra Trimisului Său, cel mai cunosător din Creația lui Allah Preaînaltul, în privința Sa, a drepților Sale, a Măreției Sale și a supunerii datorate Lui. El este cel mai cunosător în ceea ce privește supunerea și a ceea ce presupune ea, și cel mai supus lui Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Al-Fatiha – începutul căinței

Tawba (căința) este întoarcerea robului la Allah *subhanahu wa ta'ala*. Este, de asemenea, întoarcerea sa de la calea celor pe care Allah Preaînaltul este mânios și a celor care rătăcesc. Această întoarcere nu poate fi înfăptuită decât prin călăuzirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, spre Calea cea Dreaptă. Robul nu va afla călăuzire decât cu ajutorul lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și prin supunerea sa față de El, Preaînaltul, prin Tawhid.

Surat Al-Fatiha explică acest concept în maniera cea mai complexă și mai elocventă.

Oricine apreciază Surat Al-Fatiha și o estimează la adevărata ei valoare, prin știința, prin contemplarea și prin implementarea ei, va realiza că aceasta nu poate fi citită cu sinceritate de către rob, fără ca acesta să se căiască sincer. Călăuzirea perfectă, spre Calea cea Dreaptă, nu poate fi înfăptuită cu indiferență față de păcate și cu perseverență în ele. Indiferența față de păcate neagă cunoașterea călăuzirii. Perseverența în păcat neagă intenția și voința robului.

Astfel, Tawba nu este valabilă, decât după ce robul își recunoaște păcatele, le admite și caută scăpare de urmările rele ale acestora.

Căutarea adăpostirii de păcat

Primul aspect al căinței este aflarea modului în care robul a putut fi rătăcit de la căutarea mulțumirii lui Allah subhanahu wa ta'ala, făcând păcate. Mai apoi, robul trebuie să recunoască faptul că Allah Preaînaltul nu l-a apărut de păcate. Și trebuie să cântărească mulțumirea sa în înfăptuirea păcatelor și a persistării în ele, conștient fiind, în același timp, că Allah subhanahu wa ta'ala veghează asupra a tot ceea ce se întâmplă în ceruri și pe pământ. Dacă robul ar fi cerut adăpost la Allah subhanahu wa ta'ala, el nu ar fi fost rătăcit de la călăuzire și supunere.

„...Iar acela care se va ține neclintit de Allah, va fi călăuzit pe un drum drept.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:101)

Dacă cineva se ține cu fermitate de Allah subhanahu wa ta'ala, el nu va fi niciodată părăsit de El, Preaînaltul.

„...și legați-vă strâns de Allah, căci El este Stăpânul vostru! Ce minunat Stăpân și ce minunat Ocrotitor!”

(Surat Al-Hajj, 22:78)

Cu alte cuvinte, ori de câte ori ne ținem strâns de Allah subhanahu wa ta'ala, El va fi Ocrotitorul nostru și El ne va sprijini împotriva înclinațiilor noastre

(nafs) și împotriva lui Sheitan, audhu billah. Acești doi dușmani, nafs și Sheitan, sunt cei care nu îl părăsesc pe om niciodată. Dușmănia lor este mai dăunătoare robului, decât orice altă dușmănie.

Izbânda asupra acestor dușmani este dificilă, iar nevoia robului de această izbândă, este stringentă. Măsura de ajutor primit în lupta împotriva acestor dușmani, depinde de măsura în care noi ne sprijinim și ne ținem de Allah subhanahu wa ta'ala. Dacă nu ne ținem strâns de Allah Preaînaltul, ne vom îndepărta de protecția Sa. Aceasta este, într-adevăr, o mare pierdere!

Allah subhanahu wa ta'ala ne-ar fi putut ajuta să stăm departe de păcate; cu toate acestea, pentru că ne-am îndepărtat de El, Preaînaltul, ni s-a îngăduit să putem asculta și să ne putem supune dorințelor noastre. Dacă El subhanahu wa ta'ala ar fi dorit să ne protejeze, păcatul nu ar fi găsit calea spre noi.

Când robul devine nepăsător față de urmările păcatelor sale, el află mulțumire în satisfacerea plăcerilor interzise. Această plăcere în nesupunere constituie dovada ignoranței sale privind Măreția Celui Unic și a ignoranței sale privind consecințele grave ale păcatelor și ale faptelor rele.

Plăcerea aflată în păcat le-a

înlăturat pe toate acestea din raza privirii sale. De fapt, plăcerea sa în păcat este mai dăunătoare pentru el decât perseverența în sine de a păcătui. Credinciosul nu poate găsi nicicând plăcere în comiterea păcatului. El nu poate găsi satisfacție în păcat. Dimpotrivă, el nu ar putea păcătui, decât cu regrete în inimă. Însă, intoxicarea prin dorințe, împiedică simțirea acestor remușcări. Când inima cuiva se goleşte de regret și se umple de plăcere în păcat, atunci este timpul ca acela să-și întrebcredința și să deplângă moartea inimii sale. Dacă aceasta ar fi vie, ea ar fi trebuit să simtă tristețea perseverenței în orice fel de păcat, mic sau mare. Efectele rele ale păcatului se pierd, de cele mai multe ori, în noi și în frații și surorile noastre în Islam. Este nevoie de stăruință, în evaluarea noastră proprie, pentru a ne putea îndepărta de păcate și de efectele lor distructive.

Acest obiectiv poate fi atins dacă ne concentrăm asupra următoarelor lucruri:

1. Teama de a muri înainte de a ne fi căit.
2. Regretarea binelui pierdut, prin nesupunerea față de Allah subhanahu wa ta'ala.
3. Strădania sinceră în recâștigarea pierderilor.

Cel care devine complet nepă-

sător, acela devine persistent, adică permanent nesupus, cu intenția de a păcătui, iar și iar. Acest lucru este, el însuși, un alt păcat, care poate fi mult mai mare decât primul. O parte din pedeapsa pentru un păcat, este faptul că el poate duce la un păcat și mai mare, și așa mai departe, până când îl distruge complet și sigur pe cel care îl comite, fără a se căi pentru el.

Persistența în păcat constituie un alt păcat. A nu întreprinde nimic pentru a îndrepta păcatul, înseamnă persistența în el și satisfacția în a-l comite. Acesta este semnul distrugerii. Mai rea decât orice este, însă, comiterea păcatului în public, conștientizând că Allah subhanahu wa ta'ala vede și cunoaște totul, de deasupra Tronului Său. Dacă noi credem că Allah Preaînaltul ne vede și totuși continuăm cu comiterea păcatului în public, atunci ne aflăm într-o mare contradicție. Iar dacă noi nu credem că El, Preaînaltul, ne vede, atunci ne aflăm departe de tărâmul Islamului.

Există două considerente pentru un păcătos: lipsa de rușine față de Allah subhanahu wa ta'ala, cunoscând faptul că Știința lui Allah Preaînaltul cuprinde totul, și lipsa de teamă constând în a trece dincolo de marginile credinței. Drept care, una dintre condițiile acceptării căinței cuiva, este

ca acea persoană să creadă cu tărie că Allah subhanahu wa ta'ala a vegheat și va veghea întotdeauna asupra lui. El Preaînaltul vede totul, chiar și comiterea păcatelor.

Realizarea căinței, a întoarcerii la Allah subhanahu wa ta'ala, nu este pură și completă fără cunoașterea Numelor lui Allah Preaînaltul, și a Atributelor Sale, și a manifestării acestora în El Însuși și în Creația Sa. Robul care se căiește ar trebui să știe că el se află, departe de Domnul său, în ghearele dușmanilor lui. El nu le-a căzut lor pradă, decât ca rezultat al ignoranței sale față de Domnul său și al îndrăznelii de a I se arăta nesupus. El ar trebui să știe cum și când a devenit ignorant, când și cum a căzut pradă dușmanilor săi.

El ar trebui să creadă cu tărie că Tawba presupune o hotărâre puternică și o sinceritate deplină, pentru a putea fi salvat de dușmani și pentru a fi capabil să se reîntoarcă la Domnul său, Cel Iertător, Îndurător. El ar trebui să înțeleagă că, a se întoarce la Domnul său, înseamnă a reveni de la calea distrugerii, pe care îl dusesese dușmanul său. El ar trebui să cunoască numărul pașilor lui, care l-au dus departe de Domnul său, ca și strădania și obstacolele la care va trebui să lucreze, pentru a se reîntoarce la Calea cea Dreaptă.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Virtuțile lunii Muharram, o lună sfântă

~ de Umm Raschid ~

Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor și pacea și binecuvântarea fie asupra Profetului nostru Mohammed, pecetea Profeților, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

Luna cea sfântă a lui Allah, Muharram, este o lună binecuvântată și importantă. Este prima lună din calendarul Hijra și este una dintre cele patru luni sfinte, conform spuselor lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„Numărul lunilor de la Allah este de douăsprezece luni, în Cartea lui Allah, din ziua când El a făcut cerurile și pământul. Patru dintre ele sunt sfinte. Aceasta este religia cea dreaptă. Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre...”

(Surat At-Tawba, 9:36)

Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, sala Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„Anul este din douăsprezece luni, dintre care patru sunt sfinte: cele trei luni consecutive, Dhul-Qada, Dhul-Hijja și Muharram, și Rajab Mudar, care vine între Jumada și Shaban.”

(relatat de Bukhari)

Muharram se numește așa, pentru a i se confirma sfințenia, pentru că ea este o lună sfântă (muharram).

Cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre...”

Înseamnă să nu vă faceți rău vouă înșivă, în aceste luni sfinte, pentru că păcatele în aceste luni sunt mai grave decât în altele.

Se relatează că Ibn Abbas spunea că aceste cuvinte din Sfântul Coran fac referire la toate lunile, dintre care cele patru menționate sunt reliefate și sfințite, astfel încât păcatul în aceste luni este mai grav și faptele bune aduc o răsplată mai mare.

Qatada spunea, privind acest verset:

„Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre...”, că facerea de rău în timpul lunilor sfinte e mai gravă și mai păcătoasă decât facerea de rău în orice alt timp.

Comiterea păcatelor în oricare moment al timpului este gravă, însă Allah subhanahu wa ta'ala dă

mai multă greutate unora dintre poruncile Sale, după cum voiește El, Preaînaltul.

Allah Preaînaltul a ales dintre Îngeri, alei^{hi}um sallam, Trimiși și dintre oameni, Trimiși. El a ales dintre cuvinte, pomenirea Sa (dhi-kr). El a ales dintre locurile de pe pământ, moscheile, dintre luni, Ramadan și lunile sfinte; dintre zile, ziua de vineri; dintre nopți, Laylat Al-Qadr, astfel încât să venerăm ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala ne-a spus să venerăm.

Oamenii cu înțelegere și înțelepciune, venerează lucrurile pe care Allah Preaînaltul ne-a spus să le venerăm.

(Tăfsir Ibn Kathir, Surat At-Tawba)

„Când Profetul a venit în Medina, i-a găsit (pe evrei) postind în ziua de Ashura (ziua 10, Muharram). Ei obișnuiau să spună: «Aceasta este o zi măreață, în care Allah i-a salvat pe Moise și pe copiii lui Israel de dușmanii lor, trimiși de Faraon. Moise obișnuia să postească în această zi, ca semn de mulțumire adresat lui Allah» Profetul a răspuns: «Sunt mai aproape de Moise decât sunteți voi». Astfel, el a ținut post (în acea zi) și le-a cerut tuturor musulmanilor să postească în această zi.”

(relatat de Bukhari)

mult, în timpul lunii Muharram

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, spunea:

„Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea: «Cel mai bun dintre posturi, după cel din luna Ramadan, este postul din luna sfântă a lui Allah, Muharram.”

(relatat de Muslim, 1982)

Cuvintele «luna lui Allah», legând în forma de genitiv numele lunii de numele lui Allah, subliniază importanța acestei luni.

Al-Qaari spunea: „Înțelesul *aparent este toată luna Muharram.*” Însă, este dovedit că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a postit nicio lună întreagă, în afară de luna Ramadan, astfel că acest hadith este posibil să aibă menirea de a încuraja postul sporit, din luna Muharram, fără a însemna că ar trebui postit întreaga lună.

Este relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să postească și mai mult în luna Shaban. Se poate ca meritul lunii Muharram să îi fi fost revelat abia spre sfârșitul vieții sale, înainte de a fi capabil să postească în această lună.

(Sharh Al-Nawawi - Sahih Muslim)

Meritul de a posti nafl mai

Allah subhanahu wa

ta'ala alege orice loc și orice timp dorește

Al-Izz ibn Abd Al-Salaam, radhi Allahu anhu, spunea:

„Timpurilor și locurilor li se conferă un statut preferențial, în două moduri: temporar sau religios/spiritual. Cu privire la al doilea mod, aceasta pentru că Allah revarsă generozitatea Sa asupra sclavilor Săi în acele timpuri și în

acele locuri, dăruind o răsplată mai mare pentru faptele făcute, cum ar fi răsplată mai mare pentru postul din luna Ramadan decât postul din orice alt timp și, de asemenea, în Ziua de Ashura, merit care este datorat generozității lui Allah față de robii Săi în acea zi...”

(Qawaa'id al-Ahkaam, 1/38)

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Maiestuosul Nume al lui Allah Unicul, în Sunna

~ de Alya Iacob ~

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost cel mai bun dintre oameni, în pomenirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, Cel Milostiv, Preaînaltul; și, într-adevăr, toate predicile sale erau despre pomenirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și despre ajutorul pe care îl primea de la El, Preaînaltul, despre poruncile Sale, despre ceea ce El *subhanahu wa ta'ala* a interzis și despre legislația Sa. Și el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne informează despre Numele și Atributele lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, despre judecata Sa, acțiunile Sale, promisiunile și pedeapsa Sa, toate acestea fiind forme de pomenire.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Îl adora prin semnele Sale, înălțându-L, slăvindu-L, lăudându-L și mulțumindu-I; chiar și tăcerea lui fiind o formă de pomenire a lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, în inima lui. Pomenirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, se simțea prin fiecare răsuflare a sa, chiar dacă era în picioare, așezat, culcat pe o parte, mergea pe jos

sau călare, la plecare sau la sosit, călătorea sau era acasă.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a atras atenția, spunându-ne despre Rugăciune:

„Rugăciunea niciunei persoane nu va fi completă, până când nu va recunoaște măreția lui Allah, apoi să Îi mulțumească lui Allah Preaînaltul și să citească ceea ce este ușor din Coran....”

(relatat de Abu Dawud și Al-Hakim)

De aici înțelegem că trebuie să rostim numele lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, înainte de a citi Coranul și după Takbir.

Ibn Al-Qayyim a menționat mai multe ahadith care au fost relatate cu privire la ceea ce o persoană ar trebui să spună atunci când se trezește:

„Toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah, care ne-a adus la viață după moarte (somn) și la El va fi întoarcerea.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Ibn Majah, Ahmad și Ad-Darimi)

Abu Huraira, *radhi Allahu*

anhu, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea dimineața și seara:

„«O, Allah! Prin harul Tău ajungem dimineața, prin harul Tău ajungem seara, prin harul Tău trăim și murim, la Tine ne întoarcem.»»

Seara, el spunea:

«O, Allah, prin Tine trăim, prin Tine murim și la Tine ne întoarcem.»”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

Și, într-o altă relatare a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Hudhaifa și Abu Dharr, *radhi Allahu anhum*, spuneau:

„«Cu numele Tău, o, Allah, îmi dau sufletul și mă reîntorc la viață.» și se ruga, la trezire:

«Toată lauda se cuvine lui Allah, care ne-a readus la viață, după ce ne-a pus în brațele morții. La El ne vom întoarce.»”

(relatat de Bukhari)

Iar când începea Rugăciunea, spunea:

„Cât de măreț ești Tu, o, Allah, și Ție Ți se cuvine toată slava. Binecuvântat este numele Tău și măreț este rangul Tău și nu există altă divinitate în afară de Tine.”

Sau

„Cu smerenie, mi-am întors fața spre Cel care a creat cerurile și pământul și nu mă aflu printre

cei care-I fac asociați lui Allah. Cu adevărat, Rugăciunea, jertfa, viața și moartea mea sunt pentru Allah, Stăpânul lumilor, care nu are pe nimeni egal; aceasta mi-a fost poruncit și sunt dintre cei care se supun. O, Allah, Tu ești Stăpânul Absolut, nu există altă divinitate în afară de Tine! Tu ești Domnul meu și eu sunt robul Tău. Mi-am nedreptățit sufletul și mi-am recunoscut păcatele, așa că iartă-mi toate păcatele, căci nimeni nu iartă (păcatele) în afară de Tine. Condu-mă spre cele mai minunate dintre virtuți, căci nimeni nu mă poate conduce spre ele în afară de Tine, și îndepărtează-mă de cele mai josnice dintre însușiri, căci nimeni nu mă poate îndepărta de ele în afară de Tine. Iată-mă, răspund chemării Tale, fericit să Te slujesc. Tot binele se află în mâinile Tale și răul nu vine de la Tine. Exist prin voia Ta și la Tine mă voi întoarce. Slăvit și Preamărit ești Tu, caut iertarea Ta și mă căiesc la Tine.”

Sau

„O, Allah, Stăpân al lui Jibril, al lui Mikail și al lui Israfil, Creatorul cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor văzute și nevăzute, Tu mijlocești disputele robilor Tăi. Condu-mă spre adevăr, pe calea Ta! Cu adevărat, Tu conduci pe cine voiești, pe calea cea dreaptă.”

Iar atunci când pleca de acasă, spunea:

„În numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există forță sau putere decât cu Allah!”

Și:

„O, Allah, caut adăpost la Tine de a rătăci sau de a fi rătăcit, de a greși sau de a fi atras în greșeală, de a asupri sau de a fi asuprit, de a mă purta nesăbuit sau de a fi tratat cu nesăbuință.”

O altă învățătură lăsată de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne spunea că, atunci când intrăm în casă, să zicem:

„În numele lui Allah am intrat și în numele lui Allah am ieșit și în Domnul nostru ne încredem!”

Când intra în moschee, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Caut adăpost la Allah, Preamăritul, de Satana cel alungat! În numele lui Allah, binecuvântarea și pacea să fie asupra Mesagerului lui Allah! O, Allah, deschide-mi ușile iertării Tale!”

(relatat de Abu Dawud și Muslim)

Iar la ieșirea din moschee, făcea următoarea dua:

„În numele lui Allah, pacea și binecuvântarea să fie asupra Mesagerului lui Allah! O, Allah, Îți cer din virtuțile Tale. O, Allah, ocrotește-mă de Satana cel alungat.”

(relatat de Ibn Majah)

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mai spunea dimineața și seara:

„Cel ce recită dimineața și seara astfel: «Măreț este Allah și toată lauda I se cuvine Lui», de o sută de ori, în Ziua Învierii nu va fi întrecut de niciunul cu fapte mai minunate decât cel ce rostește aceleași cuvinte, sau chiar mai mult de-atât.”

(relatat de Muslim)

Un alt exemplu: Abu Sa'îd Al-Khudri, *radhi Allahu anhu*, a relatat că dacă Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, purta un veșmânt nou, el se ruga:

„«Allah, Ție Ți se cuvine lauda că mi l-ai dăruit să-l port. La Tine mă rog pentru binele ce se află în acest veșmânt și al scopului pentru care a fost făcut și la Tine caut adăpost de răul ce se află în el și al scopului pentru care a fost făcut.»”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Sau:

„O, Allah, a Ta este toată slava, Tu m-ai îmbrăcat cu acesta [veșmântul]. Îți cer din binele lui și din binele din care a fost făcut acesta și caut adăpost la Tine, departe de răul lui și de răul din care a fost făcut acesta.”

Abu Hamid Al-Ghazali a spus că Profetul, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, a spus în momentele de intimitate următoarea dua:

„«În numele lui Allah! O, Allah, depărtează de noi Diavolul și depărtează-l de ceea ce Tu ai binecuvântat pentru noi!» și dacă va fi conceput copilul, Diavolul nu îl va afecta.”

La intrarea în toaletă:

„În numele lui Allah! O, Allah, caut adăpost la Tine de necurat și de necurate!”

După ieșirea de la toaletă:

„Iertare Ție!”

Iar pentru abluțiune, Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă cineva dintre voi face abluțiunea cu grijă și apoi spune: «Mărturisesc că nu este nimeni demn de adorare afară de Allah și că Mohammed este slujitorul și Trimisul Său», cele opt porți ale Raiului se vor deschide pentru el. El poate să intre prin oricare din aceste porți.”

(relatat de Muslim)

Cei care aud adhan-ul: Abdullah ibn Amr ibn Al-As, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când auziți muadhin-ul, repetați ceea ce recită el. Apoi chemați binecuvântarea lui Allah asupra mea, căci oricine cheamă o binecuvântare asupra mea, va primi, în schimb, zece binecuvântări

de la Allah. Apoi, rugați-vă lui Allah să-mi dea Wasila, care este o stare de rang înalt în Rai, ce se cuvine doar unuia dintre slujitorii lui Allah; iar eu sper că voi fi cel mai demn de aceasta. Dacă unul dintre voi cere Wasila pentru mine, eu voi mijloci negreșit pentru el.”

(relatat de Muslim)

Pe perioada când apare o lună nouă, Talha ibn Ubaidullah, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, zicea următoarele:

„«O, Allah, fie ca această lună nouă să apară deasupra noastră cu pace și credință, cu încredere și Islam. O, Lună! Allah este Domnul meu și al tău. O, Allah! Fie ca această lună să fie călăuză prevestitoare și să ne aducă numai bine.»”

(relatat de Tirmidhi)

La masă, Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„Binecuvântarea coboară la mijlocul mâncării; mâncați, așadar, de la marginile vasului și nu mâncați de la mijloc.”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

Iar de la Abu Umama, radhi Allahu anhu, ne este relatat că:

„Atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, termina de mâncat, el spunea:

«Toată lauda se cuvine lui Allah, din belșug și cu sinceritate, căci aduce binecuvântare și nu este puțină, părăsită sau nebăgată în seamă, o, Domn al nostru.»»

(relatat de Bukhari)

Iar pentru strănut, Abu Musa, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă vreunul dintre voi strănută și-L laudă pe Allah, voi să invocați Mila lui Allah asupra sa; dar, dacă nu-L laudă pe Allah, să nu răspundeți.”

(relatat de Muslim)

Anas a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când a suflat asupra lui Adam din duhul Său, iar duhul a pătruns în capul său, el a strănutat și a zis:

«*Alhamdullilahi Rabbi-l alamin*» (toată slava se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor). Allah i-a răspuns astfel:

«*Yarhamuk Allah*» (fie ca Allah să coboare Îndurarea Sa asupra voastră.)”

(relatat de Ibn Hibban)

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profetul Nuh (Noe), aleihi sallam

(ultima parte)

~ tradus de Mioara Ghinia ~

Durata predicării lui Noe, aleihi sallam

Noe, aleihi sallam, a continuat să-și cheme poporul să creadă în Allah subhanahu wa ta'ala pentru 950 de ani.

Allah Preaînaltul a spus:

„Și Noi I-am trimis pe Noe la neamul său și a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani...”

(Surat Al-'Ankabut, 29:14), invitându-i pe ei să creadă în Unicitatea lui Allah subhanahu wa ta'ala și să se îndepărteze de dumnezeii falși și de alte divinități. Însă, s-a întâmplat ca generație după generație, deși a fost avertizată, să nu creadă în Noe, aleihi sallam, ci, dimpotrivă, să ducă război împotriva lui (ex.: un tată îi vorbea copilului său despre problemele existente între el și Noe, aleihi sallam, și-l sfătuia să respingă chemarea Profetului, aleihi sallam, atunci când va deveni adult.) Prin natura lor, ei au refuzat să creadă și să urmeze adevărul.

Noe, aleihi sallam, a văzut că numărul credincioșilor nu era în creștere; în schimb, creștea nu-

mărul necredincioșilor. El era trist pentru poporul său, dar nu a ajuns niciodată la disperare.

Noe, aleihi sallam, se roagă pentru sfârșitul necredincioșilor

A venit o zi când Allah subhanahu wa ta'ala i-a revelat lui Noe, aleihi sallam, că nimeni nu îl va crede. El, Preaînaltul, l-a sfătuit să nu se întristeze pentru ei, din moment ce s-a rugat ca necredincioșii să fie distruși.

Noe, aleihi sallam, a spus:

„Căci, dacă-i vei lăsa [în viață], ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât păcătoși necredincioși!”

(Surat Nuh, 71:27)

Allah subhanahu wa ta'ala a acceptat Rugăciunea lui Noe, aleihi sallam; această situație a fost încheiată și El, Preaînaltul, i-a pedepsit pe necredincioși printr-o inundație. Allah Preaînaltul a ordonat slujitorului Său, Noe, aleihi sallam, să construiască o arcă, cu învățăturile și cunoștințele Lui și cu ajutorul Îngerilor, aleihum

sallam.

Allah Preaînaltul a poruncit:

„Și fă-ți arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră și nu-Mi mai pomeni despre cei care au fost nelegiuți, căci ei sunt înecați!”

(Surat Hud, 11:37)

Noe, aleihi sallam, construiește arca

Noe, aleihi sallam, a ales un loc în afara orașului, departe de mare. El a adunat lemne și unelte și a început, zi și noapte, să construiască arca. Bătaia de joc a oamenilor a continuat:

„O, Noe, ți se potrivește tâmplăria mai mult decât profeția? De ce construiești o arcă, atât de departe de mare? O vei trage la apă, sau este vântul care o va purta pentru tine?”

Noe, aleihi sallam, a răspuns:

„Veți ajunge să știți cine va suporta rușinea și cine va suferi.”

Allah Preaînaltul a spus:

„Lucra el la corabie și de câte ori trecea pe lângă el câte o căpetenie din neamul său, îl luau în derâdere. Însă el le-a zis: «Dacă râdeți de noi, vom râde și noi de voi, asemenea cum râdeți. ~ Și veți afla voi cui îi va veni chinul care-l va umili și peste cine va veni chinul dăinuitor!»”

(Surat Hud, 11:38-39)

Începutul potopului

Arca a fost construită, iar Noe, aleihi sallam, a stat așteptând porunca lui Allah subhanahu wa ta'ala. Allah Preaînaltul i-a revelat că, atunci când apa va țâșni miraculos din cuptor, din casa lui Noe, aleihi sallam, acesta va fi semnul de început al potopului și semnul ca Noe, aleihi sallam, să acționeze.

Ziua teribilă a sosit atunci când cuptorul din casa lui Noe, aleihi sallam, s-a inundat. Noe, aleihi sallam, s-a grăbit să deschidă arca și să-i cheme pe credincioși înăuntru. De asemenea, el a luat cu el o pereche, mascul și femelă, din fiecare soi de animale, păsări și insecte. Văzându-l că ia aceste creaturi în arcă, oamenii au râs zgomotos:

„Noe trebuie să fii înnebunit! Ce ai de gând să faci cu animalele?”

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Iar când a venit porunca Noastră și s-a involburat cuptorul, am spus Noi: «Adu pe ea din fiecare [seminție] câte doi soți și familia ta - afară de cei împotriva cărora hotărârea a fost deja dată -, și pe cei care au crezut.» Însă nu au crezut împreună cu el decât puțini.”

(Surat Hud, 11:40)

Numărul de credincioși

Soția lui Noe nu a crezut în el, așa că nu i s-a alăturat; de asemenea, nici unul dintre fiii lui Noe, aleihi sallam, care a fost, în secret, necredincios, deși în fața lui Noe, aleihi sallam, pretindea că este credincios. La fel, majoritatea oamenilor erau necredincioși și nu au urcat pe arcă.

Savanții au opinii diferite cu privire la numărul celor care au fost cu Noe, aleihi sallam, pe arcă. Ibn Abbas a spus că au fost 80 de credincioși, în timp ce Ka'b Al-Ahbar a considerat că au existat 72 de credincioși. Alții au susținut că au fost 10 credincioși cu Noe, aleihi sallam.

Descrierea Potopului

Apa a țâșnit din crăpăturile pământului; nu exista o crăpătură din care apa să nu se fi ridicat. Ploaia cădea din cer, în cantități cum nu se mai văzuse vreodată pe pământ. Apa a continuat să se reverse din cer și să țâșnească din fisuri; oră după oră, nivelul ei creștea. Valurile mărilor au inundat uscatul. Interiorul Pământului s-a mișcat într-un mod ciudat, iar fundurile oceanelor s-au ridicat brusc, ștergând uscatul. Pământul a fost inundat pentru prima dată.

Apelul lui Noe, aleihi sallam, către fiul său

„Și a zis el: «Urcați-vă pe ea! În numele lui Allah va fi mersul ei și oprirea ei! Domnul meu este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!» ~ Și când a purces cu ei printre valuri ca munții, l-a strigat Noe pe fiul său, care stătea deoparte: «O, fiul meu! Urcă împreună cu noi, nu fi laolaltă cu necredincioșii!» ~ Dar a răspuns [fiul]: «Voi găsi refugiu pe un munte ce mă va apăra de apă.» I-a zis [atunci]: «Astăzi nu este apărător de porunca lui Allah, afară de acela cu care El este îndurător!» și valurile i-au despărțit pe ei doi, iar el a fost printre cei înecați!”

(Surat Hud, 11:41-43)

Sfârșitul potopului

A fost spus:

„Și s-a grăit: «O, pământule! Înghite apa ta!» Și «O, cerule! Încetează [cu ploaia]!» Și a scăzut apa și s-a împlinit porunca, iar ea s-a așezat pe muntele Al-Judi. Și s-a grăit: «Piară neamul de nelegiuiți!» ~ Și L-a chemat Noe pe Domnul său și a zis: «Doamne, fiul meu este din familia mea! Făgăduința Ta este Adevărul, iar Tu ești cel mai drept dintre cei drești!» ~ A zis: «O, Noe! El nu este din stirpea ta. Aceasta [pe care a săvârșit-o el] este o faptă

necinstită. Nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți!» ~ Atunci a zis: «Doamne, eu caut iertare la Tine că Te întreb despre ceea ce nu s-ar cuveni să Te întreb, iar de nu mă vei ierta și nu vei fi îndurător cu mine, voi fi printre cei pierduți.» ~ Și-a fost zis: «O, Noe! Coboară cu pace din partea Noastră și cu binecuvântări asupra ta și asupra comunităților ce se vor ivi dintre acei care sunt cu tine. Iar alte comunități le vom lăsa să aibă parte de bucurie trecătoare și pe ele le va ajunge apoi chin dureros [venind] de la Noi.”

(Surat Hud, 11:41-48)

Cu împlinirea poruncii divine, liniștea a revenit pe pământ, apele s-au retras, iar pământul s-a uscat, strălucind din nou în razele soarelui. Potopul a curățat pământul de politeiști și necredincioși.

Debarcarea credincioșilor

Noe, aleihi sallam, a eliberat păsările și animalele, care s-au răspândit pe pământ, după care au debarcat și credincioșii. Noe, aleihi sallam, și-a aplecat fruntea la pământ, în prosternare. Supraviețuitorii au aprins un foc și au șezut în jurul lui, acest lucru fiind interzis la bord, pentru ca lemnul de pe arcă să nu ardă. Niciunul

dintre ei nu a mâncat hrană caldă, în timpul întregii perioade a potopului. După ce au debarcat, au ținut o zi de post, pentru a-I mulțumi lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Moartea lui Noe

Coranul atrage atenția asupra poveștii lui Noe, aleihi sallam. Noi nu știm cum au continuat lucrurile între el și poporul lui; tot ceea ce știm și putem preciza este că, pe patul de moarte, Noe, aleihi sallam, le-a cerut fiilor săi să se închine numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, apoi a trecut la cele veșnice.

Abdullah ibn Amr ibn Al a relatat că:

Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, a spus:

„Atunci când moartea s-a apropiat de Trimisul lui Allah, el (Noe, aleihi sallam) și-a avertizat fiii: «Într-adevăr, aș dori să vă dau sfaturi îndelungi, poruncindu-vă două lucruri și avertizându-vă împotriva a două lucruri, de asemenea. Vă implor să credeți că nu există alt dumnezeu, în afară de Allah și dacă cele șapte ceruri și cele șapte pământuri ar fi puse pe o parte a unei balanțe, iar cuvintele «nu există niciun dumnezeu, în afară de Allah» ar fi puse în cealaltă parte, acestea din urmă ar atârna mai greu. Vă avertizez

cu privire facerea asociați lui Allah și, de asemenea, vă avertizez împotriva mândriei.»”

(relatat de Bukhari)

Unele tradiții au spus că mormântul lui Noe, aleihi sallam, este în Moscheea Sacră din Mecca, în timp ce alte persoane

au declarat că el a fost îngropat în Baalabak, un oraș din Iraq.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Povestea lui Qarun (Korah) – de Ibn Kathir

(partea a doua)

~ tradus de Umm Mariya ~

Allah Preaînaltul spune:

„Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nicio ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.”

(Surat Al-Qasas, 28:81)

Așa cum a fost transmis de către Imamul Bukhari, Profetul lui Allah, sala Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Un bărbat mergea pe un drum, foarte mândru de hainele sale, cu părul bine pieptănat și, dintr-o dată, Allah l-a făcut să se scufunde în pământ; și va continua să facă acest lucru, până în Ziua Învierii.”

(relatat de Bukhari)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, împreună cu As-Sadiy, au relatat că:

„Qarun i-a dat unei prostituate o sumă de bani, pentru a spune că a comis adulter cu Moise, aleihi sallam, când acesta se va afla în compania altor oameni. Se spune că ea a făcut acel lucru, iar Moise, aleihi sallam, a tremurat de frică și, după ce a făcut două rakaat de

Rugăciune, a întrebat-o: «Pe Allah! Spune-mi cine te-a pus să spui asta?» Ea a zis: «A fost Qarun.» Apoi i-a părut rău pentru ceea ce a spus și a cerut iertare de la Allah. După aceea, el (Moise, aleihi sallam) s-a prosternat și a invocat mânia lui Allah împotriva lui Qarun.

Allah Preaînaltul i-a revelat lui Moise, aleihi sallam, că El a poruncit pământului să-l asculte. Atunci, Moise, aleihi sallam, a cerut pământului să-l înghită pe Qarun și casa sa. Și asta s-a și întâmplat! Dar Allah știe cel mai bine!”

De asemenea, se mai spune că:

„Atunci când Qarun se plimba împreună cu alaiul său, format din gărzi, catâri și haine, a trecut și pe lângă Moise, aleihi sallam, în timp ce acesta le amintea oamnelor de Allah. Când cei care îl ascultau l-au văzut pe Qarun, o parte dintre ei și-au întors privirile către el. Moise, aleihi sallam, l-a chemat și i-a spus: «De ce faci asta?» Qarun i-a răspuns: «O, Moise! Tu ai fost binecuvântat cu

darul Profeteiei, iar eu cu cel al bogăției. Dacă vrei, poți să-L invoci pe Allah împotriva mea, iar eu Îl voi invoca împotriva ta.» Apoi, ambii au mers mai departe și Moise, aleihi sallam, a spus: «Vrei să începi tu?» Răspunsul lui Qarun a fost: «Da.» și a început să-L invoce pe Allah, dar nu a primit niciun răspuns. Apoi, Moise, aleihi sallam, L-a invocat și el pe Allah Preaînaltul, spunând: «O, Allah! Poruncește pământului să mă asculte azi.» Allah i-a revelat că i-a îndeplinit dorința. Apoi, Moise, aleihi sallam, a spus: «O, pământule! I-ai!» Și au fost apucați de picioare. Apoi, a continuat: «I-ai!» Și au fost apucați de umeri. Și a continuat, spunând: «O, pământule! Adu bogățiile lor!» Și acestea au fost aduse înaintea lui Moise, aleihi sallam, care, arătând cu mâna, a spus: «Mergeți, voi, fii ai lui Laui!» Și pământul i-a înghițit.»”

Qatada a relatat că l-a auzit spunând: „Ei vor fi afundați în pământ, până în Ziua Învierii.”

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus: „Ei vor fi afundați în pământ, până vor ajunge la al șaptelea pământ.”

Allah subhanahu wa ta’ala spune:

„Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nicio ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah, și nu a

fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.”, adică nu s-a putut salva și nu a putut fi salvat de către ceilalți oameni.

Allah Preaînaltul afirmă:

„Și atunci nu va avea nici putere, nici ajutor.”

(Surat At-Tariq, 86:10)

Când oamenii au văzut ce a pățit Qarun și averea sa, cei care și-au dorit ceea ce el (Qarun) avea cu o zi înainte, acum regretau și-I mulțumeau lui Allah subhanahu wa ta’ala, spunând:

„Și cei care doriseră ieri să fie în locul lui, au zis, în dimineața următoare: «Vai! Într-adevăr, Allah mărește câștigul aceluia care voiește El dintre robii Săi, sau îl micșorează. Dacă Allah nu ar fi fost milostiv cu noi, ar fi [lăsat pământul] să ne înghită și pe noi. Vai! Într-adevăr, necredincioșii nu izbândesc!»”

(Surat Al-Qasas, 28:82)

Apoi, Allah subhanahu wa ta’ala ne-a informat despre „Casa de Veci”, casa din Paradis, care este pregătită doar pentru cei „care nu voiesc fală pe pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul [bun] este al aceluia care au frică.”

(Surat Al-Qasas, 28:83)

Povestea lui Qarun se poate să fi avut loc înainte ca ei să plece din Egipt, deoarece Allah subhanahu wa ta’ala spune: „Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui”, sau se poate să

fi avut loc după Diaspora. Allah știe cel mai bine!

Allah Preaînaltul menționează de câteva ori în Gloriosul Coran, despre decăderea lui Qarun. El, Preaînaltul, spune:

„Și i-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre și cu dovadă limpede (29) ~ La Faraon (30), și la Haman (31), și la Core (32), însă ei au zis: «El este un vrăjitor și un mincinos!»”

(Surat Ghafir, 40:23,24)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

29) Cu minunile Noastre.

30) Regele egiptenilor.

31) Vizirul său.

32) Qarun.

În Surat Al-'Ankabut, după ce îi menționează pe Ad, Thamud, Faraon, Haman și Qarun, El, subhanahu wa ta'ala, spune:

„[Și i-am nimicit Noi] pe Qarun, pe Faraon și pe Haman. A venit Moise la ei cu semne limpezi, însă s-au purtat cu semeție pe pământ și nu au scăpat nici ei. ~ Pe fiecare l-am pedepsit Noi după păcatul lui: printre ei se află acela asupra căruia am trimis vijelie cu pietre (45); printre ei se află acela pe care l-a lovit strigătul (46); printre ei se află acela pe care Noi am făcut să-l înghită pământul (47); printre ei se află

acela pe care Noi l-am înecat (48). Și nu Allah a fost nedrept cu ei, ci ei au fost nedrepti față de ei înșiși.”

(Surat Al-'Ankabut, 29:39-40)

Explicațiile numerelor din paranteză, din verset:

45) Neamul lui Lot.

46) Neamul Thamud.

47) Core.

48) Neamurile lui Noe și Faraon, împreună cu oastea sa.

Deci, cel care a fost înghițit de pământ a fost Qarun, cei care au fost înecați din cauza păcatelor au fost Faraon, Haman și trupele lor.

Imam Ahmad, în al său Musnad, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, și-a amintit de Rugăciune și a spus:

„Cine îl respectă în mod regulat și corespunzător, pentru el va fi lumină, dovadă și salvare în Ziua Judecății. Și cine nu-l respectă în mod regulat și corespunzător, pentru acela nu va exista nici lumină, nici dovadă și nici salvare. Și în Ziua Judecății, el va fi (într-un loc) cu Qarun, Faraon, Haman și Ubai ibn Khalaf.”

Allahu Alam

~ Sfârșit ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Întoarce-te și roagă-te din nou!

după Mohammed Alsharif

(partea a doua)

~ tradus de Umm Raschid ~

Al-Qasim ibn Mohammed, rahimahullah, spunea:

„Am ieșit din casă, într-una dintre zile și, de câte ori ieșeam, treceam mai întâi pe la Aisha, radhi Allahu anha, să o salut. În aceea zi, am ieșit, iar când am ajuns acolo, Aisha se afla în Salat Al-Duha, recitând iar și iar, versetele lui Allah:

„Și vor zice: «Înainte, noi am trăit în mijlocul neamului nostru, temători, ~ Însă Allah S-a îndurat de noi și ne-a apărat de chinul vântului fierbinte...»”

(Surat At-Tur, 52:26-27)

Ea plângea și Îl implora pe Allah subhanahu wa ta'ala, și repeta aceste versete. Am stat acolo până când am obosit, în timp ce ea a rămas așa cum o găsisem. Văzând aceasta, mi-am zis: «Merg la piață, termin ce am de făcut și mă întorc.» Astfel, după ce am terminat de făcut ce aveam de făcut la piață, m-am reîntors la Aisha, radhi Allahu anha. Ea se afla tot la fel cum am lăsat-o, repetând versetele, implorându-L pe Allah și plângând.”

Cum ne concentrăm în Rugăciune?

Prin Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, primim următoarele îndemnuri:

1. Vino devreme la Rugăciune și pregătește-te să te concentrezi. Repetă adhan-ul după mu'adhin și, după adhan, rostește ruga prescrisă. Fă dua, între adhan și iqama. Fă-ți abluțiunea corect, spălându-ți gura și îmbracă cele mai bune haine.

2. Străduiește-te să câștigi întreaga răsplată, pentru Rugăciunea ta.

Abu Bakr ibn Iyaas spunea: „L-am văzut pe Habib ibn Thabit în sujud. Dacă l-ai fi văzut, ai fi crezut că este mort (datorită prosternării prelungite).”

3. Reflectează la versetele și la pomenirile din timpul Rugăciunii.

Gândește-te la înțelesul versetelor pe care le reciti. Oare nu este dureros, să vezi cum unii împli-

nesc Rugăciunea, zeci de ani și încă nu cunosc înțelesul la ceea ce spun? Coranul a fost revelat pentru a reflecta asupra lui!

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„[Iată] o Carte binecuvântată, pe care Noi ți-am trimis-o, pentru ca ei să ia aminte la versetele ei și pentru ca cei care au pricepere să chibzuiască!”

(Surat Sad, 38:29)

4. Roagă-te în grup. Allah subhanahu wa ta'ala poruncește:

„Pliniți Rugăciunea, dați Dania și prosternați-vă laolaltă cu cei care se pleacă!”

(Surat Al-Baqara, 2:43)

5. Nu uita niciodată Rugăciunile voluntare, mai ales pe cele pe care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, le împlinea în mod constant, adică Witr și Sunna Rugăciunii de Fajr.

6. Nu te grăbi în Rugăciune.

Nu grăbi Rugăciunea și nu îngădui ca ea să devină acțiunea ta zilnică, cea mai lipsită de valoare.

Ibn Wahb spunea: „L-am văzut pe At-Thowri, lângă Ka'aba. După Maghrib, el se ridica pentru Rugăciune și apoi se prosterna. El nu se ridica din acea prosternare, până ce nu auzea adhan-ul pentru Isha.”

7. Află că Allah subhanahu wa ta'ala răspunde Rugăciunii tale.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„Allah Preaînaltul a spus: «Am împărțit Rugăciunea între Mine și robul Meu, în două jumătăți și robul Meu să primească ceea ce a cerut.» [Din Surat Al-Fatiha]. Când robul spune: «Laudă lui, Allah, al lumilor Stăpânitor», Allah spune: «Robul Meu M-a lăudat.» Când robul spune: «Cel Milostiv, Îndurător», Allah spune: «Robul Meu M-a preamărit.» Când robul spune: «În Ziua de Apoi Stăpânul Cărmuitor», Allah spune: «Robul Meu M-a slăvit.» Când robul spune: «Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor», Allah spune: «Aceasta este între Mine și robul Meu, și robul Meu va primi ceea ce a cerut.» Când robul spune: «Pe drumul drept Tu fii-ne Călăuzitor, drumul celor cu care fost-ai Tu dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rățăciților», Allah spune: «Toate acestea sunt pentru robul Meu și robul Meu va avea ceea ce a cerut.»”

(relatat de Muslim)

8. Roagă-te cu o barieră (sutra) în fața ta și roagă-te aproape de ea. Un alt lucru care te poate ajuta să ai khushu (concentrare) este să te obișnuiești să ai întotdeauna o

sutra și să te rogi aproape de ea. Aceasta îți va îngusta raza vederii, te va proteja de Sheitan, audhu billah, și va împiedica oamenii să treacă prin fața ta, lucru care îți distrage atenția și micșorează răsplata Rugăciunii.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Atunci când unul dintre voi se roagă, să se roage cu o sutra în fața sa și să se roage aproape de ea.”

(relatat de Abu Dawud)

9. Caută adăpost la Allah *subhanahu wa ta'ala* împotriva lui Sheitan, *audhu billah*.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a învățat cum să ne ferim de șoaptele lui Sheitan, *audhu billah*.

Abu Al-As, *radhi Allahu anhu*, a relatat că a spus:

„«O, Trimis al lui Allah, Shei-

tan mă întrerupe când mă rog și mă încurc în recitare.» Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Acesta este un Sheitan al cărui nume este Khan-zab. Dacă tu îi simți prezența, caută adăpost la Allah, împotriva lui și scuiță (uscat), spre stânga ta, de 3 ori.» Abu Al-As spuse: «Am făcut întocmai și Allah l-a îndepărtat de mine.»”

(relatat de Muslim)

10. Roagă-te ca și cum ți s-ar fi spus că, după această Rugăciune, te vei întoarce la Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Abu Bakr Al-Muzani spunea: „Dacă vrei ca Rugăciunea ta să-ți aducă un beneficiu, să-ți spui: «După această Rugăciune, voi muri.»”

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucură-te de viață

~ tradus de Alexandra Puriș ~

Cu cei săraci

Mulți oameni văd astăzi manierele într-o lumină comercială. Pentru ei, doar la glumele oamenilor bogați merită să râzi și doar greșelile lor sunt considerate mici și demne pentru a fi trecute cu vederea. Cât pentru cei săraci, glumele lor sunt de nesuportat și demne doar de ridicol, în timp ce greșelile lor sunt amplificate și evidențiate.

În ceea ce-l privește pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, bunătatea lui s-a extins atât asupra bogaților, cât și a săracilor. Anas, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Era un om din rândul beduinilor, al cărui nume a fost Zahir ibn Haram, *radhi Allahu anhu*. Ori de câte ori a venit în Medina, pentru a rezolva ceva, el aducea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, câte un cadou, precum brânză sau unt. De asemenea, când acesta pleca, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi pregătea câte un mic dar, cum ar fi curmale. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl iubea și obișnuia să spună: «Zahir este be-

duinul nostru și noi suntem orășenii săi.» Zahir, *radhi Allahu anhu*, nu era o persoană frumoasă. Într-o zi, Zahir, *radhi Allahu anhu*, a părăsit deșertul și a venit la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, dar nu l-a găsit. El avea produse de vânzare și a mers la piață. Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a aflat de sosirea lui, s-a dus la piață să-l caute. Când a ajuns, el l-a văzut vânzându-și marfa, cu sudoarea curgându-i pe față și purtând haine de beduin, care nici ele nu aveau un miros plăcut. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a îmbrățișat strâns, din spate, în timp ce Zahir, *radhi Allahu anhu*, nu știa și nu putea vedea cine îl îmbrățișa. Zahir s-a speriat și a spus: «Dă-mi drumul! Cine ești?» Dar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas tăcut. Zahir, *radhi Allahu anhu*, a încercat să se elibereze din stânsoarea lui și a început să se uite în dreapta și în stânga. Când l-a văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a liniștit, lăsându-și spatele pe pieptul Profetului. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început

să glumească cu el, spunând celor din jur: «Cine va cumpăra acest sclav? Cine va cumpăra acest sclav?»

Apoi Zahir, radhi Allahu anhu, s-a uitat la el și s-a gândit la sărăcia sa extremă, deoarece nu era nici bogat, nici frumos. El a spus: «Îți va fi greu să mă vinzi, o, Mesager al lui Allah.» Profetul, sala Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Tu nu ești greu de vândut, tu ești foarte iubit de Allah.»

Prin urmare, nu este de mirare că inimile celor săraci au fost atașate de Profet, sala Allahu aleihi wa sallam. El le-a câștigat respectul și dragostea cu o astfel de atitudine. Oamenii săraci nu îi pot acuza pe cei bogați pentru bogăția lor materială, dar pot, cu siguranță, să îi acuze de lipsa unui comportament blând și generos.

„Cât de des îi zâmbești unei persoane sărace și o faci să se simtă demnă de respect, astfel încât, noaptea, ea să se roage pentru tine și să ceară ca Mila lui Allah subhanahu wa ta'ala să se coboare asupra ta, din ceruri?”

Poate exista o persoană cu părul vâlvoi, care este respingătoare și neîngrijită, dar, dacă ea cere vreodată ceva lui Allah subhanahu wa ta'ala, primește întotdeauna răspuns. Prin urmare, fii întotdeauna blând cu cel slab!

Morala...

Un singur zâmbet adresat unui om sărac te poate ridica în rang, în fața lui Allah Preaînaltul.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Asigură-te împotriva furtunilor!

~ tradus de Mariam Oana ~

Cu mulți ani în urmă, un fermier a moștenit un pământ aflat de-a lungul coastei Oceanului Atlantic. Fiind un teren mare, avea nevoie mereu de brațe puternice, care să lucreze pământul, astfel încât, căuta în mod constant persoane pentru a le angaja la ferma sa. Însă, nu foarte mulți oameni erau interesați să lucreze pe un teren aflat de-a lungul Atlanticului, fiind îngroziți de furtunile teribile care se dezlănțuiau de-a lungul coastei, provocând mari pagube asupra caselor și recoltelor.

După mult timp, un bărbat scund, slab, bine trecut de vârsta mijlocie, a răspuns cererii fermierului. Acesta l-a întrebat:

„Ești un fermier bun?”

Omul a răspuns:

„Ei bine, află că pot dormi pe timp de furtună.”

Deși nedumerit de răspunsul primit, disperat să aibă un ajutor pentru recoltele sale, fermierul l-a angajat pe acest om. El s-a dovedit a fi un bun fermier, lucrând cu sârguință de dimineața până seara și bărbatul care deținea pământul era mulțumit de alegerea

făcută la angajare.

Într-o noapte, vântul a început să sufle cu putere dinspre largul oceanului. Sărind din pat, fermierul a înșfăcat o lanternă și a fugit către camera unde dormea bărbatul angajat ca ajutor. Scuturându-l, a încercat să îl trezească, spunându-i:

„Trezește-te! Se apropie o furtună. Haide să legăm și să asigurăm toate lucrurile, înainte ca acestea să fie doborâte la pământ!”

Însă, bărbatul cel micuț s-a întors pe partea cealaltă, în patul său și a spus:

„Nu, domnule. V-am spus, eu pot dormi pe timp de furtună.”

Enervat de răspuns, fermierul a vrut să îl dea afară imediat. Însă, a mers întâi să asigure totul împotriva furtunii. Spre surprinderea sa, a observat că tot fânul fusese acoperit cu o prelată, vacile se aflau în grajd, găinile și puii în coteț, iar ușile erau încuiate și obloanele trase. Totul era asigurat împotriva furtunii, nimic nu putea să fie distrus de aceasta.

Abia acum a înțeles fermierul ce anume a vrut să spună ajutorul

său, în momentul în care l-a angajat și, fericit că are o asemenea persoană alături, a mers, la rândul său, să doarmă în timpul furtunii.

Morala

Este important să te gândești la problemele și la greutățile pe care viața le aduce, însă, mult mai important este să ai încredere în Allah subhanahu wa ta'ala și să lași toate acestea deoparte, la sfârșitul fiecărei zile, atunci când mergi la culcare. Astfel, nimic nu poate să provoace rău sufletului tău care, astfel, rămâne pur. În acest mod, devii mai puternic zi de zi și toate problemele și greutățile pe care le întâmpini găsesc rezolvare, inshaAllah.

Nu uita: liniștea sufletească și răbdarea sunt semnele unei credințe puternice, în timp ce grijile slăbesc încrederea în Creatorul nostru. Pentru a spori credința și puritatea inimii, spuneți zilnic, înainte de culcare, ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala ne-a învățat:

„O, tu, suflet liniștit! ~ Întoarce-te la Domnul tău liniștit și împăcat, ~ Și intră între robii Mei, ~ Și intră în Raiul Meu!”

(Surat Al-Fajr, 89:27-30)

Atunci când ești pregătit din toate punctele de vedere, mintal, spiritual și fizic, nu te temi de nimic din ceea ce se află în preajma ta.

Întreabă-te continuu: pot dormi liniștit pe timp de furtună? Trebuie să ne asigurăm dinainte că nimic din ceea ce este exterior nu ne poate distruge liniștea sufletească și să fim asemenea omului din poveste, care putea să doarmă liniștit pe timpul furtunii, pentru că știa că toată ferma era în siguranță, datorită grijii pe care o avusese înainte.

Cu credință și încredere în Allah subhanahu wa ta'ala, ne asigurăm împotriva tuturor furtunilor pe care viața ni le aduce. Nu trebuie să înțelegem aceasta, ci doar să ne încredem în Allah subhanahu wa ta'ala, să ne lăsăm în totalitate în grija Sa, Preaînaltul, pentru că doar El, subhanahu wa ta'ala, poate aduce liniște în inimile noastre, chiar și în mijlocul furtunii:

„El este Cel care a trimis liniștea în inimile drept-credincioșilor, pentru a spori credința lor cu credință – și ale lui Allah sunt oștirile din ceruri și de pre pământ, iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].”

(Surat Al-Fath, 48:4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sămânța credinței, înrădăcinată în inima musulmanului

~ de Mariam Oana ~

Inima a reprezentat întotdeauna centrul existenței umane, simbolul dragostei, credinței, purității, frumuseții și al sincerității, calități cu care omul a fost înzestrat de către Allah subhanahu wa ta'ala. Ea a fost, de asemenea, cheia, care se sucește și se răsucesce neîncetat în lacătul dragostei celei mai adânci, pe care aceasta o revarsă către Creatorul a Tot și a Toate.

Inima este epicentrul spiritual al corpului, sfera tuturor trăirilor umane, lăcașul unde se află sămânța credinței musulmanului, astfel polarizând preocupările, inshaAllah, pe calea cea dreaptă și nu pe drumul greșit. Rolul ei este esențial în acceptarea adorării și supunerii totale față de Allah subhanahu wa ta'ala, astfel urmând învățăturile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Creatura umană, prin modul în care a fost creată, este inocentă. Inima este cea care se îngrijește de trăirile și sentimentele vaste oferite de această viață pe pământ, având posibilitatea, ast-

fel, de a vedea sau nu, pe Allah subhanahu wa ta'ala. Numai căutând drumul spre adevărata credință, va lăsa o porțiță deschisă perceperii adevărului:

„Dar oare n-au umblat ei prin lume și n-au avut ei inimi cu care să priceapă sau urechi cu care să audă? Nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.”

(Surat Al-Hajj, 22:46)

Inima este partea trupului unde Allah subhanahu wa ta'ala a sădit lumina credinței (Nur Al-Iman), călăuzind, prin intermediul acesteia, pe drumul Său cel drept, pe cine dorește El, Preaînaltul, deschizând piepturile celor care Îl iubesc, cu toată ființa, numai pe El, Unicul:

„De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru Islam, iar dacă dorește să ducă pe cineva la răătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să urce în cer. Astfel trimite Allah o-sânda acelor care nu cred.”

(Surat Al-'An'am, 6:125)

Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala ghidează sufletele drept-

credincioșilor, dăruind oamenilor cel mai de preț instrument prin care ei pot să perceapă Atributele Sale Divine și dragostea Lui supremă pentru întreaga Sa Creație.

De aceea, omul trebuie să facă tot ceea ce îi stă în putință pentru a păși pe calea care conduce la apropierea de Allah subhanahu wa ta'ala, ajungând să simtă fericirea nemăsurată în momentul în care a găsit cheia care duce spre lumina credinței. El își îndreaptă ochii inimii către El, subhanahu wa ta'ala, în așteptarea răsplății Lui, Preaînaltul, simțind binecuvântările Sale prin tot ceea ce face, prin apa pe care o bea, prin hrana pe care o consumă, prin toate acțiunile pe care le efectuează zilnic.

Musulmanul mumin înțelege că toată măreția, valoarea și frumusețea Îi aparțin doar lui Allah subhanahu wa ta'ala și, de aceea, el se întoarce spre Allah Preaînaltul cu sinceritate și cu adorare și se supune total Lui, Unicul. Din iubirea pentru Cel Măreț, izvorăște, apoi, dragostea credincioșilor pentru Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care îi determină să urmeze toate învățăturile sale. De asemenea, îi iubesc pe părinții, pe copiii lor, în toate acestea, găsind semne ale adorării pentru Allah subhanahu wa ta'ala.

Necredincioșii iubesc mai

mult această lume și uită de existența Creatorului Suprem. Aceștia rătăcesc dintr-un loc în altul, neobservând binecuvântările lui Allah subhanahu wa ta'ala, pentru că inimile lor sunt împietrite, iar ochii lor orbi:

„Pentru cei care nu cred, e totuna dacă-i previi sau nu; ei nu cred. ~ Allah a zăvorât inimile lor și urechile lor, iar peste ochii lor s-a așternut o năframă. Și ei vor avea [parte] de chin mare.”

(Surat Al-Baqara, 2:6-7)

Omul este în permanență supus încercărilor, inima sa purtând o luptă continuă cu ispitele care apar în fiecare clipă. Allah subhanahu wa ta'ala i-a lăsat persoanei libertatea de a alege calea pe care dorește să meargă, dacă acceptă Cuvântul lui Allah Preaînaltul și învățăturile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în toate acțiunile sale zilnice, sau dacă ignoră toate acestea, considerând propria gândire mai presus de ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala și Mesagerul Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au prescris. În acest mod, crezând că timpul său este unul îndelungat pe acest pământ, consideră că nu trebuie să se îngrijoreze pentru ceea ce va veni după moartea sa; astfel, el va eșua în acțiunile sale și va pierde răsplata pe care Allah Preaînaltul a promis-o slujitorilor Săi credincioși. Astfel, Allah

subhanahu wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Și pe suflet și pe ceea ce l-a plăsmuit, ~ Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa! ~ Izbândește cel care-l curățește ~ Și pierdut este cel care-l strică!”

(Surat Aș-Şams, 91:7-10)

Musulmanul mumin luptă în continuu pentru ca inima sa să se păstreze pură și puternică în fața tuturor lucrurilor care ar putea să îi disturbe liniștea, pentru ca să poată trece de orice test la care Allah subhanahu wa ta'ala îl va supune de-a lungul vieții. Creatorului Îi sunt pe plac robii Săi, atunci când ei se încred total numai în El, îi iubește pe robii Lui care se poartă cu blândețe cu toți cei din jurul lor, iar credința din inima mumin-ului risipește invidia și răutatea, fiind răbdător în fața greutăților vieții.

Ali ibn Abu Talib, radhi Allahu anhu, a spus: *„Allah are o rezervă de apă pe pământ și aceasta este inima. Inimile pe care le iubește Allah cel mai mult sunt cele mai puternice în religie, cele mai pure în credință și cele mai blânde în relația cu fratele său.”*

De cele mai multe ori, omul este tentat să urmeze chemările acestei lumi și propriile pofte, uitând că viața pe pământ este asemenea unei picături de apă într-un ocean, una trecătoare și lipsită de importanță, fiind un punct in-

termediar, care pregătește omul pentru Viața de Apoi. De asemenea, de multe ori, omul oferă corpului său ceea ce acesta cere și inimii sale nu îi dă nimic (hrana spirituală). În acest mod, corpul este cel care ajunge să conducă persoana și aceasta comite greșeli. Persoana ajunge să slujească această lume și să se afunde tot mai mult în problemele cotidiene, uitând învățăturile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care a spus:

„Pe Allah, această viață (este prea nesemnificativă în comparație) cu Viața de Apoi, tot la fel cum, dacă unul dintre voi își va băga degetul în ocean și apoi îl va scoate și compară apoi cu apa din ocean.”

(relatat de Muslim)

De multe ori, inima este legată de bogățiile materiale, pe care omul le posedă în această lume, de toate lucrurile pe care acesta le poate cumpăra pentru sine sau pentru cei care se află în jurul său. Astfel, inima devine captivă propriilor pofte, este încătușată și nu mai reușește să îl întâlnească pe Creatorul Său; legătura cu El, Preaînaltul, se rupe, iar trupul, lipsit de prezența Sa Divină și de lipsa hranei spirituale, se îmbolnăvește, nemaiajungând să vadă realitatea așa cum ar trebui. Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, ne avertiza asu-

pra acestui lucru, spunându-ne:

„Fiți cu grijă! Este o bucată de carne în corpul vostru, iar dacă aceasta este sănătoasă, tot corpul va fi sănătos, dar dacă ea este stricată, și corpul vostru va fi stricat; iar acea parte este inima.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah subhanahu wa ta'ala a făcut inima omului supusă și curată, însă Sheitan, audhu billah, șoptindu-i la ureche, ajunge, astfel, în interiorul inimii, făcând-o să devină nestatornică, corupând-o. Astfel, omul se afundă clipă după clipă în întuneric, iar răul își face loc în inima acestuia. Sheitan, audhu billah, plasează îndoiala în inimile oamenilor, astfel încât aceștia nu mai sunt siguri de nimic din tot ceea ce fac și, astfel, se îndepărtează tot mai mult de supunerea pe care o datorează lui Allah subhanahu wa ta'ala, iar sufletul lor se pierde:

„Sheitan a pus stăpânire peste ei și i-a făcut pe ei să uite pomenirea lui Allah. Aceștia sunt ceata lui Sheitan și ceata lui Sheitan sunt cei pierduți!”

(Surat Al-Mujadila, 58:19)

Inima omului slab în credință este ușor de schimbat, putând să se modifice în repetate rânduri. Ea este asemeni direcției vântului, care o poate înclina când spre rău, când spre bine, în funcție de trăirile pe care omul le are în a-

cele momente.

Ea poate refuza să asculte ordinele lui Allah subhanahu wa ta'ala atunci când este captivată de o persoană de pe acest pământ, care o poate manipula după bunul său plac.

De asemenea, inima omului poate deveni grea și împietrită, atunci când omul vorbește în mod excesiv, uitând că, prin tot ceea ce spune și prin tot ceea ce face, trebuie să Îl amintească și să Îl preamărească pe Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a învățat:

„Nu vorbi în mod excesiv, fără a Îl aminti pe Allah, pentru că această vorbire în exces, fără a Îl pomeni pe Allah, duce la o inimă prea grea și persoana cea mai departe de Allah este cea cu o inimă grea.”

(relatat de Tirmidhi)

Musulmanul mumin trebuie să aibă în permanență grijă de inima sa; nu trebuie să fie asemenea necredincioșilor care se lasă învinși de propriile pofte și de frumusețile acestei lumi trecătoare. Credinciosul luptă împotriva acesteia, oricât de greu i-ar fi. Chiar dacă uneori eșuează și greșește, el nu uită niciodată că Allah subhanahu wa ta'ala îi iubește și le iartă păcatele acelor care greșesc și se căiesc pentru faptele lor, regretând fapta rea cu între-

ga lor inimă, cerându-și iertare de la Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum El, Preaînaltul, spune în Sfântul Coran:

„(...) Allah îi iubește pe cei care plinesc fapte bune ~ Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepti cu propriile lor suflete, își aduc aminte de [măreția lui] Allah și își cer iertare pentru păcatele lor ~ și cine poate ierta păcatele decât Allah?! – și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:134-135)

Musulmanul credincios trebuie să Îl poarte întotdeauna pe Allah subhanahu wa ta'ala în propria sa ființă și în inima sa, repetând continuu că nu există altă divinitate cu excepția Sa, Preaînaltul. Numai astfel, el va avea o inimă împlinită, ajutând sămânța

credinței implantate în inima sa să crească și să îl protejeze de Focurile Iadului. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne sfătuia:

„Să Îl rugăm pe Allah să ne țină inimile tari, ferme, în credința adevărată, căci Allah nu se uită la înfățișarea noastră sau la trupurile noastre, ci se uită la inimile noastre.”

(relatat de Muslim)

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să ne păstreze mereu inimile curate, exact așa cum au fost în momentul în care lumina credinței celei adevărate a fost așezată acolo de către El, Preaînaltul, astfel ținându-ne pe calea Sa cea dreaptă, căutând numai mulțumirea Lui, Unicului, și supunerea numai în fața poruncilor Sale!

Amin

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Educația copilului în spirit islamic

(partea a treia)

~ de Gabriela Gharabli ~

Principiile educației în Sunna și în Coran

Înainte de apariția Islamului, poporul arab era un popor incult, ignorant, nu era constrâns de niciun fel de restricții, nu se supunea niciunei legi și nu era legat prin nimic de rânduială. A fost una dintre preocupările cele mai importante ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de a reforma societatea în care el a trăit, prin educație.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea că Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a trimis pe el ca «mu'alim», adică profesor.

Coranul confirmă această idee:

„Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doar Tu ești Atotputernic, Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*]!”

(Surat Al-Baqara, 2:129)

1) *Principiul educației prin metode progresive*

În momentul revelației, metoda principală a Coranului pentru educarea arabilor a fost o metodă progresivă, treptată, aceasta realizându-se prin trecerea de la o viață neorânduită, la o viață bazată pe un sistem cu restricții pe criteriile necesare unei societăți organizate. De aceea, au fost revelate mai întâi versetele referitoare la credință, iar după ce oamenii au crezut și au aderat la doctrina monoteismului, au fost revelate versetele referitoare la ceea ce este permis (halal) și la ceea ce este oprit (haram), și la toate celelalte, în mod gradual.

„[Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărțit [în sure și versete] pentru ca tu să-l citești oamenilor în răstimpuri. Și l-am porocârât Noi rând pe rând.”

(Surat Al-'Isra', 17:106)

În același fel în care interdicțiile au fost impuse pe etape, obligațiile au fost insuflate în timp. Ca un exemplu, chiar însuși Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a recomandat să învățăm copiii să facă Rugăciunea de la vârsta de 7 ani, deși Rugăciu-

nea nu a fost o cerință, până la pubertate. Dacă până la 10 ani el nu se roagă, atunci trebuie obligat.

2) *Principiul educației, în funcție de abilitățile fizice și intelectuale*

Pentru educația religioasă la un popor atât de divers ca poporul arab, fără îndoială era nevoie de agilitate și înțelegere, pentru că erau oameni de toate vârstele, din toate categoriile sociale, intelectuale și fizice. A fost necesar să se ia în considerare toți acești parametri, pentru a forma o educație corespunzătoare pentru toată lumea.

Un foarte bun exemplu de aplicare a acestei metode de educație este dat chiar de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care ne învâța că, și dacă am cunoaște identitatea celui care a greșit, el niciodată nu trebuie umilit în public.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„...Ați fost trimiși să ușurați lucrurile, nu să le îngreunați.”

(relatat de Bukhari)

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui....”

(Surat Al-Baqara, 2:286)

3) *Principiul fără restricții*

Un alt principiu fundamental, care a reglementat relația dintre cel care cunoaște și cel care nu știe religie, este educația fără violență, fără nicio constrângere. Metoda propusă de Islam, prin Coran și Sunna, este cea fără restricții:

„Nu este silire la credință! Răzvedită este deosebirea dintre calea cea dreaptă și rătăcire, iar acela care se leapădă de Taghut și crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă [Islamul], care nu se sparge niciodată. Și Allah este Cel care Aude totul, Atoateștiutor [*Sami'*, *'Alim*].”

(Surat Al-Baqara, 2:256)

Aplicat acest lucru pentru copil, este de la sine înțeles că adulții se pot confrunța cu un refuz din partea copilului, în procesul de educație, dar adultul în niciun caz nu se va impune prin violență.

4) *Principiul blândeții și al răbdării*

„Și datorită îndurării lui Allah, tu [Mohammed] ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta!...”

(Surat 'Al-'Imran, 3:159)

Acest verset subliniază calitățile fundamentale ale unui bun educator, a non-violenței, a blândeții și a răbdării, care fac ca procesul de educație să fie unul plăcut pentru ambele părți. La fel,

se evocă auto-controlul și se condamnă cu fermitate ridicarea vocii.

5) *Principiul repetării*

Dornic de a fi înțeles, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a folosit această metodă a repetării, mai ales în predicile sale.

6) *Principiul emulării*

În Coran, Allah *subhanahu wa ta'ala* invită credincioșii să concureze:

„Fiecare are o direcție spre care se îndreaptă. Voi însă, întreceți-vă în faptele bune. Oriunde vă ați afla, Allah vă va aduce pe toți, căci Allah este peste toate cu putere.”

(Surat Al-Baqara, 2:149)

Concurența este întotdeauna constructivă, poate genera un interes puternic pentru studiu.

7) *Principiul de comunicare a cunoștințelor*

Conform ideologiei musulmane, toate cunoștințele se consideră sacre, deoarece au sursă și esență Divină.

„...Și fiți cu frică de Allah și Allah vă învață, căci Allah este Atoateștiutor [*'Alim*].”

(Surat Al-Baqara, 2:282)

Cunoașterea este considerată de musulmani o bogăție nemăsurată.

8) *Principiul echității*

Islamul se bazează în întregime pe principiile justiției, corectitudinii și imparțialității în relațiile interumane.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Fii cu frică de Allah și corect față de copiii tăi!”

(relatat de Bukhari)

9) *Principiul respectului*

Acest principiu al respectului este valabil în raport cu toate persoanele și în toate împrejurările, atât pentru cei care caută cunoștințe, cât și pentru cei care dețin cunoștința, indiferent de statutul individual.

Copilul trebuie să învețe respectul față de părinți, educatori, vecini, rude, etc.

Bătaia de joc este respinsă de Coran:

„O, voi, cei care credeți! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici muierile [să nu râdă] de alte muieri, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărâți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc sunt nelegiuiți.”

(Surat Al-Hujurat, 49:11)

10) *Principiul moderației*

Coranul și Sunna recomandă, în mai multe rânduri, moderația, pentru că este fundamentul absolut de practică și credință. Cine posedă știința, trebuie să se înarmeze cu răbdare, iertare și înțelegere, trebuie să utilizeze diferite mijloace pentru a fi înțeles, în funcție de capacitatea intelectuală a celuilalt; nu trebuie cerut imposibilul, pentru a nu descuraja.

11) *Principiul de conformitate a actelor cu vorbirea*

Acest principiu are o importanță majoră în stabilirea unei relații educaționale între știință și non-știință, între adult și copil, deoarece se referă la o educație bazată pe vizual.

„O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? ~ Este [o pricină de] mare mânie

pentru Allah să spuneți ceea ce nu faceți!”

(Surat As-Saff, 61:2-3)

12) *Principiul bunului exemplu*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost un exemplu pentru toți bărbații care au vrut să-l urmeze, ca un soț și un tată model. De aceea, atunci când ne educăm copiii în spirit islamic, trebuie mereu să facem trimitere la exemplul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

De asemenea, este de datoria părinților să fie un exemplu demn de urmat pentru copiii lor.

Allahu Alam

~ **inshaAllah, va urma** ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Enigmaticul Egipt

~ de Munir Karim ~

Să ne continuăm călătoria prin cenușa istoriei antice și, măturând cu grijă praful așternut peste pașii proorocului Avraam, aleihi sallam, să-l urmărim, mânănd alături de el turmele de capre și de oi spre porțile Egiptului. Dacă ați obosit străbătând cărările pietroase ale Canaanului, vă puteți urca pe costelivul măgăruș care urmează singuratic turma și care, în pofida tuturor aparențelor, ascunde, sub pielea tăbăcită de vremuri, o putere nebănuită.

Majoritatea cercetătorilor și istoricilor biblici au stabilit că această primă călătorie a proorocului Avraam, aleihi sallam, spre Egipt, ar fi putut fi făcută în timpul dinastiei a XI-a sau, mai precis, în timpul domniei faraonilor Mentuhotep al III-lea (Sankhkare), sau Mentuhotep al IV-lea (Nebta-wyre), în jurul anilor 2100-1800 î.e.n.

În acea perioadă, lumea se afla în timpul unei schimbări climatice majore, datorate încălzirii globale, ceea ce a provocat o penurie extremă de alimente, mai ales în țările din Africa și din Orient. Și Egiptul, în pofida

dezvoltării sociale superioare față de celelalte țări de la acea vreme și a cantităților imense de aur de care dispunea, precum și datorită dependenței sale totale de nivelul apelor Nilului în ceea ce privește producția de alimente de bază, se confrunța, în acea perioadă, cu una dintre cele mai grave penurii alimentare. Din cauza acestei catastrofe planetare, prețul alimentelor atinsese prețuri inimaginabile, iar în unele zone din partea de sud a Egiptului, datorită lipsei alimentelor, oamenii trecuseră la canibalism. Cel mai probabil, prețul alimentelor și al cărnii atinsese praguri astronomice. Astfel se explică, probabil, hotărârea proorocului Avraam, aleihi sallam, ca bun negustor ce era, de a face acea călătorie în Egipt.

După cum rezultă din cele consemnate în scrierile biblice, acea călătorie a fost una foarte fructuoasă, averea proorocului Avraam, aleihi sallam, crescând în mod exploziv.

Dar să-l lăsăm pe proorocul Avraam, aleihi sallam, să se ocupe de formalitățile vamale și, în acest timp, să ne lăsăm imaginația să

zburde pe aripile timpului, întorcându-ne la perioada nașterii acestei civilizații ce uimește și astăzi, dar care mai are, încă, destul de multe necunoscute.

Pe aceste meleaguri, s-au găsit urme ale unui popor a cărui origine nu se cunoaște și care a trăit pe acest areal, încă înainte de aceia pe care i-am numit generic *egipteni*.

Din cele rezultate în urma cercetărilor, s-a evidențiat faptul că Egiptul era, în perioada anilor 10.000-7.500 î.e.n., la finalul ultimei ere glaciare, un spațiu acoperit, în mare parte, de vegetație luxuriantă, cu zeci de brațe ale Nilului, ce-l traversau, alimentând cu apa lor câteva lacuri, unele cu o suprafață destul de mare.

În vechile texte egiptene, poporul care ocupa această zonă, în acea perioadă, este numit «Anu» (Arcași), și chiar orașul Helio polis se numea, inițial, orașul An. Cine erau și de unde veneau acei oameni, sau unde au dispărut, nu știe nimeni. Cert este că, în jurul anilor 6000-5500 î.e.n., o populație de origine berberă pătrunde în acest spațiu, începând să construiască locuințe și să cultive terenurile, devenind, astfel, o populație sedentară. Aceștia sunt strămoșii egiptenilor, care au venit aici din sudul Arabiei.

Intrată în legendă, perioada

aceasta predinastică aparține domniei zeilor. Astfel, ea începe cu Phtah și Amon și se continuă cu Ra, Su, Seb, Osiris, Set și, mai târziu, Horus.

Prima dinastie «pământeană» începe cu faraonul Narmer, cel care unește Egiptul de Jos cu Egiptul de Sus și construiește prima capitală a Egiptului unit, la Memphis (în alte texte, se afirmă că, cel care a unit primul cele două teritorii ar fi fost faraonul Menes). Astfel apare primul stat din lume. Unirea celor două teritorii sub o singură conducere este dictată, în primul rând, de necesități de siguranță. Astfel, popoarele din Nubia (Sudan) și cele din zona Libiei de astăzi, care invadau și jefuiau Egiptul, se loveau, acum, de o structură armată bine definită și centralizată.

Evoluția civilizației egiptene este una uluitoare prin rapiditatea cu care se dezvoltă și prin legile cu ajutorul cărora se va forma. Prima transformare majoră are loc în privința tipului de construcție a locuințelor. Acestea devin, din ovale sau circulare, pătrate sau dreptunghiulare. Aceleași transformări le suferă și mormintele, care preiau forma locuințelor și încep să fie căptușite cu piatră sau lut, iar deasupra sunt acoperite cu o piatră masivă, numită «mastaba» (banca). Cronologia primelor două dinastii este

una destul de incertă. Unii dintre faraonii lor sunt fie șterși de predecesori, fie sunt amestecați cu alții, încât, în cronologia acestei perioade, domnește o confuzie totală, în privința numelor și a persoanelor.

Tot în această perioadă, apare, brusc și aparent de nicăieri, o altă latură a civilizației, ce va contribui masiv la avansul imens al evoluției omului și anume... scribul. El apare cam în același timp ca și în Sumer, dar diferit, ca formă de acesta, fiind o necesitate, pentru a putea administra și conduce acest vast teritoriu, care era împărțit în 42 de nume.

În privința religiei, trebuie arătat că ea este una politeistă, cu sute de zeități, așezate pe scări ierarhice diferite, în funcție de importanța și de aria lor de acoperire. Astfel, erau zei generali, dar și zei particulari, sau așa numiții zei ai casei. Cu toate acestea, trebuie să menționez aici că, în ciuda acestei panoplii imense de zei, tot din enigmaticul Egipt, apar și primele raze ale monoteismului, care vor culmina, mai târziu, cu apariția primului stat cu religie mono-teistă din lume. Însă, despre aceasta voi vorbi, inshaAllah, într-un articol viitor.

În ceea ce privește începerea construcției piramidelor, ea debutează în perioada faraonului Djoser (2686-2668 î.e.n.), care, profi-

tând de faptul că avea la curtea sa cel mai inteligent om al Antichității, l-a pus pe acesta să proiecteze și să-i construiască cea mai impozantă casă. Acest om se numea Imhotep. Era medic, arhitect, matematician, inginer și inventator. A contribuit atât de mult, prin calitățile sale, la dezvoltarea Egiptului și la bunăstarea locuitorilor, încât a fost primul și singurul muritor al cărui nume este menționat pe soclul statuii unui faraon (faraonului Djoser) și căruia locuitorii Egiptului, după 1000 de ani de la moartea sa, îi aduceau ofrande, asemenea unui zeu. Imhotep, pentru a îndeplini dorința faraonului, așeza unele peste altele trei mastabe de mărimi diferite, în ordine descrescătoare, realizând, astfel, un monument ce putea fi văzut de la mare distanță.

Se pare că, după construcția primei piramide, faraonul a dorit să o înconjoare cu un zid de piatră, dar a observat, apoi, că zidul ascundea piramida. Din acest motiv, a cerut lui Imhotep să o înalțe. Acesta aplică, pentru prima oară în modul de construire, o formă de tip „lego”, adică prin mărirea bazei și, apoi, a celorlalte trepte, a reușit înălțarea construcției cu încă trei trepte. Astfel a apărut prima piramidă din lume. Noi am numit-o «piramida în trepte, de la Sakara», în Egipt.

Fiul lui Djoser, faraonul Sne-

feru (2613-2589 î.e.n.), ridică și el, la Meidum, o piramidă numită «Piramida Roșie», urmată apoi de una la Dahshur, dar care, în timpul construcției, din cauza terenului instabil, a trebuit modificată, astfel încât pare a fi o piramidă prăbușită. Ca un fapt divers, ce creează o oarecare legătură între Sneferu și proorocul Avraam, aleihi sallam: amândoi erau căsătoriți cu surori vitrege (aveau tată comun).

Cel mai prolific constructor de piramide a fost Khufu (Cheops, 2589-2566 î.e. n.), cel care a ordonat și a coordonat construcția mării piramide de la Ghiza. Exemplul lui a fost urmat de către fa-raonii Khafra (Chephren) și Meka-ure (Micherinos), care și-au construit și ei piramidele pe același platou. Nu trebuie uitat faptul că

toate aceste construcții extraordinare au fost posibile datorită aurului nubian. Cu el au fost finanțate toate acele construcții de temple de la Luxor și Memphis, dar și toate celelalte piramide. Când cantitatea de aur venit din Nubia a început să scadă, a scăzut și volumul construcțiilor.

Ca ultimă referință la construcția acestor piramide, voi spune că ele s-au făcut de către poporul egiptean și nu de către sclavi, așa cum se credea până nu demult și a durat circa 20 de ani. La construcția lor au lucrat 10.000 de oameni, grupați în companii și grupe de lucru.

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Concursul „Să ne învățăm religia”

*Abu Darda, radhi Allahu anhu, a relatat
că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi
wa sallam, spunând:*

*„Dacă cineva călătorește pe un drum,
în căutarea înțelepciunii, Allah îl va călăuzi să meargă
pe unul dintre drumurile ce duc în Rai.*

*Îngerii își vor coborî aripile asupra celui ce umblă
după înțelepciune, fiindu-le plăcută îndeletnicirea lui.
Locuitorii cerurilor și pământului, precum și peștele
din adâncimea apelor se roagă pentru iertarea lui.*

*Avantajul celui învățat asupra celui credincios
este ca și luna plină față de celelalte stele.*

*Învățații sunt moștenitorii profeților, ce lasă moștenire
nu dinari și nici dirhami, ci numai înțelepciune,
iar cel ce o dobândește, are parte de o răsplată grozavă.”
(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Întrebările concursului și răspunsurile corecte

Conferința din 13.11.2011

1. Ce este Coranul?

R: Coranul este cuvântul lui Allah subhanahu wa ta'ala, revelat prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam, Profetului Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam, întregii omeniri.

2. În Coran se folosește prenumele NOI; ce arată acesta?

R: Prenumele «Noi», folosit în Coran, arată măreția lui Allah, Unicul, și a fost folosit pentru a sublinia Marea Sa Suveranitate.

3. Care au fost primele versete revelate și la ce anume se refereau?

R: Primile versete revelate au fost cele referitoare la credință.

4. Care sunt cele 3 metode prin care și-a dovedit profeția, Profetul Mohammed, sala Allahu aleihi wa sallam?

R: 1. Stilul Coranului;
2. Hadith-ul sacru;
3. Hadith-ul profetic.

5. Care sunt numele Coranului și epitetele sale?

R: Numele: Coran (Al Quran), Cartea (Al Kitab), Îndreptarul (Al Furqan), Îndemnarea (Al Zikr).

Epitetele Coranului: Allah Preaînaltul l-a caracterizat prin însușiri precum: lumină, îndemn, tămăduire, călăuzire, îndurare, binecuvântat, limpede, nobil, glorios, prevenitor, vestitor de bine.

Conferința din 20.11.2011

1. Care sunt calitățile pe care trebuie să le împlinească un Profet?

R: 1. Să fie bărbat;

2. Să fie demn de încredere, adică să fie sincer, și Allah Preaînaltul să-i apere manifestările interioare, cât și exterioare, de ceea ce este oprit;

3. Să fie ferit de căderea în păcat;

4. Să fie cu mintea întreagă, corect și drept.

2. Enumerați 4-5 dintre minunile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

R: - Coranul;

- Călătoria nocturnă;

- Minunea izvorului dătător de apă dintre mâinile sale;

- Despicarea Lunii;

- Oaia cea friptă pentru el și otrăvită.

3. Care este crezul lui Isus, *aleihi sallam*?

R: Coranul stabilește că Unicitatea deplină este crezul lui Isus, *aleihi sallam*.

4. Când a avut loc prima dată devierea de la dogmă și a luat naștere politeismul?

R: Devierea de la dogmă, deci nașterea politeismului, a avut loc pentru prima dată în neamul lui Noe, *aleihi sallam*.

5. Câte veacuri au fost între Profetul Adam, *aleihi sallam*, și Profetul Noe, *aleihi sallam*?

R: Au fost 10 veacuri.

Întrebări suplimentare:

1. Enumerați cei 4 mari Califi, ordinea lor și legăturile de rudenie cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

R: 1. Abu Bakr As-Saddiq – tatăl Aishei, radhi Allahu anhum;
2. Omar ibn Al-Khattab – tatăl Hafsei, radhi Allahu anhum;
3. Uthman ibn Affan – soțul fiicelor Ruqaya și, mai apoi, Umm Kulthum, radhi Allahu anhum;
4. Ali ibn Abu Talib – soțul Fatimei, radhi Allahu anhum, care a fost și verișor primar cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam.

2. Numele părinților Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam.

R: Abdullah și Amina.

3. Cum se numește perioada preislamică?

R: Jahiliyya.

4. Care a fost prima mare bătălie a musulmanilor, în timpul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și în care sură se vorbește despre ea?

R: Bătălia de la Badr, care a avut loc în anul 2 d.H; despre ea se vorbește în Surat Al-'Anfal (8).

Conferința din 27.11.2011

1. Care este cea mai scurtă sură din Coran?

R: Surat Al-Kawthar (Sura 108).

2. Care este sura din Coran, care NU începe cu „Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim”?

R: Surat Tawba (Sura 9).

3. Definiți cuvântul «kufr».

R: Necredința în Allah Preaînaltul și în Trimișii Săi.

4. Cum se numește în legea divină, deci în Sharia, ipocrizia și care este sura în care se vorbește despre ea?

R: Nifaq, în Surat Munafiqun (Sura 63).

5. Care este sura în care se fac 2 sujud?

R: Surat Al-Hajj.

Întrebări suplimentare:

1. Unde a avut loc prima emigrare a musulmanilor?

R: Prima emigrare a avut loc în Abyssinia, unde regele Negus a fost un apărător ferm al musulmanilor.

2. Ce este un Hadith Qudsi?

R: Hadith Qudsi (hadith sacru) sunt cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala, dar exprimate prin vorbele Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. Ele sunt diferite de revelațiile Coranice, prin modul în care au fost revelate; în mod direct sau în vis. Ele conțin unele reguli, îndreptări sau interdicții.

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 54,28%,
sora voastră, **Yasmin Dorina**,
ocupă locul întâi.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința și învățătura!*

Jazak Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 51,42%,
sora voastră, **Alya Iacob**,
ocupă locul doi.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința și învățătura!*

Jazak Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 40,66%,
sora voastră, **Mioara Maya**,
ocupă locul trei.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința și învățătura!*

Jazak Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 39,04%,
sora voastră, **Mariam Oana**,
ocupă locul patru.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința și învățătura!*

Jazak Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*„Și în Ziua aceea vor fi chipuri vesele,
Mulțumite de strădania lor [de pe pământ],
Într-o Grădină înălțată,
În care nu vor auzi vorbe deșarte.
În ea va fi un izvor ce curge,
În ea vor fi divanuri ridicate
Și pocale așezate și perne rânduite
Și covoare așternute.”*

(Surat A-Ghașiya, 88:8-16)

*Cei care se străduiesc, sunt pe placul lui Allah
subhanahu wa ta'ala, iar pentru eforturile constante
de care ai dat dovadă, draga noastră **Angela Nour**,
îți spunem că suntem mândre că ești sora noastră;
fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să te răsplătească pentru toată străduința ta!*

*~ Nu putem să încheiem, fără a le menționa
și pe surorile noastre
Fatima și Ana Maria,
care au obținut un punctaj foarte bun. ~*

*Mulțumesc tuturor fetelor care au participat la
concurs și sper din suflet ca, luna viitoare, cele mai
bune în învățătură să-mi facă plăcerea de a le oferi
aceste diplome virtuale, cu dragoste și respect
pentru învățătura lor.*

Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tratamente naturiste pentru bolile de iarnă

~ de Yasmin Dorina ~

Iarna ne duce cu gândul la imagini în care fulgii albi și pufoși de zăpadă cad, acoperind pământul cu o mantie superbă. Iarna poate fi, însă, și anotimpul bolilor și afecțiunilor, pe care mulți dintre noi putem să le evităm, menținându-ne o stare optimă de sănătate, dacă luăm măsurile necesare de prevenire. Cei mai afectați de schimbările vremii sunt copiii, bătrânii și persoanele care suferă de boli cronice (reumaticii, astmaticii, cardiicii, etc.), de aceea, ei sunt și cei care trebuie să acorde o mai mare atenție sănătății lor.

„Bolile de iarnă”

Acesta este un termen care cuprinde toate bolile și afecțiunile specifice sezonului rece, precum răcelile, congestiile, tusea, gripa, alergiile sau amigdalita. Majoritatea bolilor de iarnă apar ca urmare a dezechilibrelor din organism sau a slăbirii sistemului imunitar.

Principalii factori care contribuie la apariția bolilor de iarnă sunt, în principal, următorii:

- temperaturile scăzute și lipsa luminii solare, fapt care furnizează un mediu favorabil dezvoltării virusilor și bacteriilor, responsabili de apariția răcelilor comune, amigdalitei, tusei și gripei;

- uscarea și crăparea pielii, ca urmare a temperaturilor scăzute, fapt ce facilitează pătrunderea virusilor și a bacteriilor în organism.

De asemenea, bolile de iarnă tind să agraveze simptomele artritei reumatoide și tulburările circulatorii. Temperaturile extrem de scăzute, întâlnite în zonele ce pot afecta funcțiile organismului, duc, în cele mai grave cazuri, la hipotermie.

Primele semne ale bolilor de iarnă se manifestă diferit, în funcție de tipul acestora.

Simptomele răcelii comune sunt: febra, frisoanele, letargia, durerea în diverse zone ale corpului, rinoreea, strănutul, mâncărimea la nivelul ochilor, oboseala, pierderea poftei de mâncare. În general, răceala durează de la patru până la paisprezece zile.

Simptomele gripei sunt: febra ridicată, slăbiciunea, frisoanele, senzația de greață, durerile de

cap și durerile musculare. Durata gripei este de șapte până la cinci-sprezece zile.

Simptomele infecției cu virusul «Herpes simplex» sunt: apariția unor pete roșii la nivelul pielii, furnicăturile la nivelul porțiunii de piele afectată, apariția bășicuțelor.

Simptomele degerăturilor sunt: inflamarea degetelor de la mâini și picioare și infectarea pielii. În general, degerăturile se vindecă într-un interval de șapte până la zece zile.

Remedii ce pot fi pregătite acasă, pe timp de iarnă

❖ Beți, de două ori pe zi, suc de roiniță.

❖ Urmați, timp de patru zile, o dietă bazată în exclusivitate pe sucuri de măceșe sau alte plante cu un bogat conținut în vitamina C.

❖ Amestecați 2 lingurițe de suc de ghimbir și 1 linguriță de miere de albine. Administrați acest remediu de 2-3 ori pe zi.

❖ Aplicați la nivelul mușchilor sau articulațiilor dureroase, oțet cald sau pastă din lemn de santal.

❖ Puneți 2 picături de ulei de mentă sau ulei de eucalipt pe un disc demachiant de bumbac. Țineți acest disc lângă nas, inspirând vaporii emanați.

❖ Fierbeți în 2 cești de apă 1/2 linguriță de echinaceea și 1/2 linguriță de nalbă. După fierbere, adăugați 1/2 linguriță de frunze de mentă, 1 linguriță de flori de mușetel și 1/4 linguriță de rizomi de ghimbir. Lăsați acest amestec la infuzat, timp de 15 minute. Strecurați și beți acest remediu, o dată sau de 2 ori pe zi.

Echinaceea - sub formă de pulbere, pastile sau sirop, este o plantă minune, care întărește foarte bine sistemul imunitar. Un tratament luat preventiv, atunci când apar primele simptome de boală, sau pe toată durata iernii, va asigura protecția împotriva afecțiunilor de sezon. Pentru siguranța personală și a familiei, ar fi bine să mergeți la Plafar și să achiziționați un tratament potrivit pentru voi și pentru restul familiei.

Pentru copii, cea mai bună variantă este siropul, datorită gustului său plăcut.

❖ Fierbeți ghimbir tocat, usturoi, sos de soia, lămâie și piper cayenne (chili). Administrați acest remediu zilnic.

❖ Pentru îmbunătățirea sistemului circulator, sunt recomandate uleiul de pește, ginko biloba și măceșele.

❖ Beți, în fiecare dimineață, un pahar cu apă caldă, în care ați adăugat 2 lingurițe de miere de

albine și 2 lingurițe de oțet de mere.

❖ Aplicați, la nivelul pielii o pastă făcută din semințe de mac pisate și cantități egale de zeamă de lămâie verde și apă.

❖ Pentru combaterea strănutului, este extrem de eficient uleiul de oregano.

❖ Pentru inflamarea mucoaselor membranare, în general specialiștii recomandă frunzele de salvie.

❖ Beți 1/2 cană de suc de struguri și puțină miere de albine.

Mierea de albine poate fi considerată un desert și un medicament, în același timp. Ea poate fi consumată zilnic, dimineața, la prânz și seara, ca un mic deliciu la finalul mesei. Dacă este combinată cu scorțișoară, efectele de întărire a sistemului imunitar vor fi cu atât mai puternice. În plus, scorțișoara este un condiment utilizat împotriva frigului, a crampeilor musculare și a durerilor cauzate de răceală și gripă și este recunoscută pentru că ajută la crearea unei senzații de căldură în tot corpul, mai ales în zona rinichilor și a ficatului.

❖ Alte remedii eficiente pentru tratarea bolilor de iarnă sunt, de asemenea, ceaiul de mentă și cimbrul.

❖ Beți zilnic un amestec de zeamă de ceapă și miere de albi-

ne. Acest remediu este eficient pentru prevenirea cheagurilor de sânge și pentru combaterea tusei și a congestiei nazale.

Ceapa și usturoiul sunt cele mai puternice alimente care luptă în mod eficient cu răceala. Acestea conțin peste 20 de substanțe antivirale și antibacteriene. Este de preferat să fie consumate proaspete, pentru a profita din plin de calitățile lor, însă, dacă nu suportați gustul sau mirosul, ele sunt foarte bune și în mâncărurile gătite.

Diete pentru bolile de iarnă

❖ Consumați cât mai mult lapte și produse lactate.

❖ Odihniți-vă cât mai mult și stați la soare.

❖ Luați cât mai multe vitamine, minerale și antioxidanți. Extrem de eficient este acidul ascorbic, vitamina C. De asemenea, se recomandă să consumați legume cu frunze verzi, portocale, kiwi, roșii, lămâi și pepeni.

❖ Introduceți în alimentația dumneavoastră cât mai multe mâncăruri calde.

❖ Consumați fructe uscate sau proaspete, precum papaya, rodii și mere.

❖ Consumați cât mai multe supe de roșii, spanac sau legume.

❖ Mestecați în fiecare zi 2-3 căței de usturoi. Atenție foarte mare, în cazul persoanelor care au probleme din cauza hipotensiunii arteriale.

❖ Beți cât mai multe lichide, cum ar fi sucuri de mere și de struguri negri.

În cazul în care semnalati probleme grave de sănătate în această perioadă a anului, este necesar să consultați de urgență medicul, pentru o examinare amănunțită, astfel încât să tratați din timp o eventuală afecțiune, care s-ar putea acutiza ulterior.

**~ Sănătatea este de neprețuit.
Ea cuprinde nu numai corpul, ci și mintea,
sufletul și perspectiva unui om. ~**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Belgia

~ de Mariam Oana ~

Belgia este o țară situată în partea vestică a Europei, în apropierea *Țărilor de Jos*, de la care a împrumutat numeroase obiceiuri, și a Mării Nordului.

Diverse popoare și civilizații au ocupat teritoriul de astăzi al Belgiei, de la celti și romani, până la francezi și olandezi. În prezent, această frumoasă țară este împărțită în două, fiind caracterizată prin două culturi distincte: flamandă, în jumătatea nordică și valonă, în partea de sud. Acest fapt deosebește Belgia de toate celelalte țări europene, caracterizându-se printr-o mare unitate în diversitate și pe un mai mare grad de toleranță, în rândul populației sale. Interacțiunea de decenii cu diversele populații ale Europei, a creat o atmosferă caldă, plină de amabilitate și generozitate.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucătăria belgiană

Belgia are o mare reputație gastronomică, gătitul reprezentând o adevărată artă pentru locuitorii săi. Țara este faimoasă pentru midii și pentru cartofii prăjiți, făcuți după rețetă proprie, precum și pentru vafe (waffles) și cicoarea sa (chicory). De asemenea, ciocolata reprezintă o mare pasiune pentru belgieni.

Datorită istoriei lor tumultuoase, gastronomia este diversă, astfel încât pot fi mulțumiți turiștii veniți din toate colțurile lumii. Belgienii au preluat partea cea mai bună din bucătăria europeană, Belgia devenind un important punct de întâlnire între cultura germanică și cea latină, care au influențat bucătăria. Astăzi, locuitorii pot spune cu mândrie că mâncarea lor este gătită cu finețea franceză și servită cu generozitate germanică, porțiile de mâncare fiind deosebit de mari, oriunde pe teritoriul țării.

Peștele și hrana marină ocupă un loc deosebit în gastronomia belgiană, dată fiind așezarea ei. Gastronomia medievală încă mai influențează bucătăria belgiană, fapt care se poate observa prin utilizarea în mod deosebit a fructelor uscate și a unor condimente, care dau mâncărurilor o aromă dulce-acrișoară. Migdalele și condimentele se folosesc din abundență, ca și verdețurile, utilizate atât pentru aperitive, cât și pentru diverse deserturi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Supă à la Oostende

Ingrediente:

- 1 kg de file de pește slab (cod, merluciu);
- 2 l de supă de pește (se obține prin fierberea capetelor și a oaselor de pește);
- 50 gr de unt gras;
- 2 morcovi;
- 2 tulpini de țelină;
- 1 tulpină de praz;
- o cutie de cuburi de roșii (400 gr)
- o cană de smântână;
- 2 linguri rase de făină;
- 4 linguri de zeamă de lămâie;
- 6 linguri de maioneză;
- 3-4 căței de usturoi;
- o linguriță de boia de ardei iute;
- sare, piper.

Mod de preparare:

1. Curățați morcovii, țelina și prazul.
2. Tăiați morcovii cubulețe.
3. Tăiați prazul în două, pe lungime, apoi tăiați-l în fâșii subțiri.
4. Tăiați țelina cubulețe.
5. Într-o cratiță, topiți untul.
6. Adăugați restul de legume și sotați-le.
7. Adăugați supa de pește și lăsați să fiarbă timp de 15-20 de minute, până când se înmoaie legumele.
8. Adăugați zeama de lămâie.
9. Amestecați smântâna cu făina, apoi adăugați câteva linguri de supă în amestecul obținut.
10. Tăiați peștele în cuburi și adăugați-l în supa de legume.
11. Asezonați cu sare și piper.
12. Curățați și tocați usturoiul și amestecați-l cu maioneză și boia de ardei iute. Acest amestec se va servi separat.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Carbonada (mâncare flamandă, din carne de vită)

Ingrediente:

- 1,2-1,5 kg de carne de vită;
- 6 cepe medii;
- ½ morcov;
- 20 gr de unt;
- 3 linguri de făină albă;
- 3 linguri de pesmet;
- 3 linguri de oțet;
- 1-2 ardei;
- 1 lingură de zahăr;
- 3 frunze de dafin;
- 1 praf de scorțișoară;
- 1 linguriță de cimbru uscat;
- sare, piper.

Mod de preparare:

1. Curățați carnea de piele, tăiați-o cubulețe de 2-3 cm și puneți-o la călit în unt, timp de aproximativ 5 minute, până când aceasta își schimbă culoarea și începe să lase zeamă.
2. Între timp, curățați cepele și tăiați-le rondele.
3. Curățați morcovul și tăiați-l felii.
4. Adăugați ceapa și morcovii peste carne.
5. Adăugați oțetul, sarea, piperul, foile de dafin, zahărul, jumătate de litru de apă și lăsați să fiarbă la foc mic, timp de 2 ore, până când se înmoaie carnea.
6. Amestecați pesmetul cu făina și desfaceți-le în puțină apă, adăugați-le peste mâncare și amestecați continuu.
7. Lăsați să fiarbă la foc mic, timp de încă 20-30 de minute, amestecând din când în când, ca să nu se lipească.
8. După ce acesta scade, adăugați ardeiul, tăiat în felii subțiri.
9. Adăugați sare și piper, după preferință.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Crochete de cartofi

Ingrediente:

- 12 cartofi mari;
- 2 ouă;
- 50 gr de margarină;
- lapte, astfel încât să se poată forma un piure un pic mai tare;
- făină;
- pesmet;
- sare, piper negru măcinat.

Mod de preparare:

1. Se curăță cartofii, se taie în două și se pun la fiert, în apa în care s-a adăugat un praf de sare.
2. Se lasă la fiert timp de 30-35 de minute, apoi se scurg de apă și se amestecă împreună cu margarina, laptele (un pic încălzit), gălbenușurile.
3. Se pisează totul bine, apoi se lasă la rece, timp de o oră.
4. Apoi, aluatul astfel format se modelează, dându-li-se o formă lunguiată sau rotundă.
5. Se dau prin făină și prin albușul bătut cu o lingură de apă, apoi prin pesmet.
6. Se lasă crochetele timp de o oră, pentru a se usca. Apoi se pun în congelator, o noapte întreagă.
7. Se pun crochetele la prăjit, în ulei încins.
8. Când acestea se rumenesc, se scot pe o bucată de hârtie.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Salată belgiană

Ingrediente:

- 2 andive;
- 2 țeline mici;
- 5 linguri de maioneză;
- 2 pere;
- sare.

Pentru maioneză:

- 50 ml de ulei;
- 2 linguri de muștar;
- zeamă de lămâie;
- piper alb, boia de ardei dulce.

Mod de preparare:

1. Andivele se taie în bucăți subțiri.
2. Țelina și perele se curăță de coajă și se dau prin răzătoarea mare.
3. Într-un castron, se așează ingredientele în straturi: un strat de țelină rasă, presărată cu sare, unul de maioneză, iar la sfârșit, se adaugă perele și andivele.

Maioneza se prepară astfel: se adaugă piperul, muștarul, zeama de lămâie și uleiul (care se pune treptat). Toate acestea se bat cu mixerul, iar la final, se încorporează și boia.

4. Salata se acoperă cu maioneză.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Budincă de pâine

Ingrediente:

- 600 ml de lapte gras;
- 400 ml de smântână dulce;
- 3 plicuri de zahăr vanilat;
- 6 gălbenușuri;
- 500 gr de pâine;
- 140 gr de zahăr tos;
- o ceașcă de stafide;
- o lingură de unt, pentru uns tava.

Mod de preparare:

1. Într-o crăticioară, încălziți laptele, smântâna dulce, zahărul tos și zahărul vanilat. Amestecați la foc mic, până se topește tot zahărul, iar cel vanilat își eliberează aroma.
2. Tăiați pâinea în cuburi potrivit de mari.
3. Se încălzește cuptorul la 160 de grade.
4. Ungeți, cu untul, o tavă, de preferat întinsă, astfel încât să puteți porționa budinca ușor.
5. Separat, bateți gălbenușurile într-un vas, până când acestea devin cremoase. Adăugați totul treptat și încorporați amestecul încălzit cu lapte, smântână și zahăr.
6. Puneți pâinea în tavă, presărați, peste, stafidele, în mod egal, apoi, adăugați amestecul din gălbenușuri, ouă, lapte și smântână, amintit la punctul 5.
7. Așteptați ca pâinea să absoarbă lichidul (aproximativ 5 minute).
8. Introduceți tava în cuptorul preîncălzit. Lăsați aproximativ 20-25 de minute.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheik Uthaymin afirmă că însuși numele «Allah» indică toate celelalte Nume perfecte, precum și mărețele Atribute (ale căror număr nu este cunoscut nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala nu au nicio imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Aaron, fratele Profetului Moise, aleihum sallam

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem «Salla Allahu aleihi wa sallam») sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

Audhu billeh, caut adăpost la Allah

Adhan, chemarea la Salah (Rugăciune)

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhikr, semnifică pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Dhuhr, cea de-a doua Rugăciune (Salah) a zilei

Dua, suplicație, Rugăciune personală, adresată lui Allah subhanahu wa ta'ala

Fard, plural **Fara'id,** îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu;

Fatwa, verdict juridic, în conformitate cu legea islamică

Hadith, plural **ahadith,** literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hadith Da'if, hadith slab

Haram, interzis; antonimul cuvântului Halal

InshaAllah, numai dacă Allah voințește

Ihsan, împlinirea faptei bune

Iqama, chemarea de începere la Rugăciune

Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah să vă răsplătească pentru binele făcut”

Jahiliyya, perioada preislamică

Jihad, lupta sfântă

Muqaddama, introducere

Musnad, provine din cuvântul *isnad*, ce înseamnă lanțul relatatorilor

Mujtahid (مُجْتَهِد), cel care pronunță o interpretare personală, ijthad, asupra unui punct în dreptul islamic. Ijthad este judecata rezultată din reflecția mujtahid-ului

Mujtahid mutlaq, persoana capabilă de a face apropierea în texte divergente și de a sintetiza, elaborând principii juridice fără referințele unei școli particulare (madhhab). Competențele acesteia sunt considerate excepționale și rare

Mu'adhin, cel care face chemarea la Rugăciune

Nafl, opțional

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Salafi, cel care îi urmează pe predecesorii pioși

Salat Al-Duha, este o Rugăciune sunna muakkada, ceea ce înseamnă că aceasta este o sunna accentuată sau recomandată; ea trebuie efectuată în cursul dimineții, neapărat, până la adhan-ul de Dhuhr

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Sheik, bătrân respectabil, savant

Shirk, a face parteneri lui Allah subhanahu wa ta'ala

Sharia, legea cu privire la comunitatea islamică

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Suluk, comportament

Tawhid, susținerea unicității lui Allah subhanahu wa ta'ala

Takbir, plural **Takbiraat**, a se rosti «Allahu Akbar» [Allah este Cel mai Mare]

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Reguli transliterare

ا scris (în funcție de semn) - e - cu fetha, - i - cu kesra, - u - cu damma, iar atunci când este folosit ca vocala prelungită, scris - aa

ب scris - b – normal

ت scris - t - normal

ث scris - th - normal, subliniat

ج (cu sukun) scris - j - normal

ج (cu kesra) scris - gi

ج (cu fetha) scris - ge

ج (cu damma) scris - giu

ح scris - **h** - gros (bold)

خ scris - kh - normal, subliniat

د scris - d - normal

ذ scris - dh - normal, subliniat

ر scris - r - normal

ز scris - z - normal

س scris - s - normal

ش scris - ș - normal

ص scris - **s** - gros (bold)

ض scris - **d** - gros (bold)

ط scris - **t** - gros (bold)

ط scris - **dh** - gros (bold), subliniat

ع (cu sukun) scris - **`a** - gros (bold)

ع (cu kesra) scris - **`ai** - gros (bold)

ع (cu fetha) scris - **`aa** - gros (bold)

ع (cu damma) scris - **`au** - gros (bold)

غ scris - **gh** - normal, subliniat

ف scris - **f** - normal

ق scris - **q** - gros (bold)

ك scris - **k** - normal

ل scris - **l** - normal

م scris - **m** - normal

ن scris - **n** - normal

هـ scris - **h** - normal

ة la sfârșitul cuvântului, scris - **h** - normal

و vocală prelungită, scris - **uu** sau **w** - normal

ي vocală prelungită, scris - **y** sau **ii** - normal, și dacă are şedde se scrie **yy**

ء scris - **`** - apostrof simplu - oprire bruscă

(**Atenție!** – Litera «**e**», care apare în transliterare, este un „**e**” **”DESCHIS”** - aproape de litera a, iar regulile de transliterare sunt **numai** pentru versetele din Coran; a nu se confunda această transliterare a literelor arabe în limba română, cu transliterarea în limba engleză)

***Pentru sora noastră, Yasminne Riad,
căreia îi mulțumim pentru munca și contribuția
sa deosebită pe care și-a adus-o de-a lungul
câtorva numere, lăsându-și amprenta
în paginile revistei.***

***Allah subhanahu wa ta'ala să fie mulțumit
de tine și de munca ta!***

Te îmbrățișăm, Redacția Annisaa

Surat Al-Jathiya

(Meccană [65]; 37 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

***Acestea sunt versetele lui Allah
pe care Noi ți le recităm în tot adevărul.
Și în ce cuvânt ar mai putea ei să creadă, după
[cuvântul lui] Allah și după semnele Lui?
Vai pentru tot mincinosul păcătos!
Cine aude versetele lui Allah care i se recită,
apoi stăruie cu îngâmfare, de parcă nu le-ar fi auzit.
Deci vestește-i lui osândă dureroasă!
Iar dacă știe ceva din versetele Noastre,
el le ia în râs. Aceștia vor avea parte
de osândă umilitoare.***

Jazakom Allahu

Khairan

